

STAROSTWO POWIATOWE
59-300 LUBIN
ul. Jana Kilińskiego 12 b
(31)

PROJEKTY KONSTRUKCYJNO-BUDOWLANE

bonitas

BONITAS Juliusz Bończak
Pątnów Legnicki 10E
59-216 Kunice

NIP: 692-136-06-01
REGON: 390575110
+48 603 133 031
biuro@bonitas.pl

PROJEKT BUDOWLANY

REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO P.W. ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO W NIEMSTOWIE

OBIEKT	KOŚCIÓŁ FILIALNY
ZABYTEK	Wpisany do rejestru zabytków pod nr 597/L z dnia 14.04.81
ADRES	Niemstów 84, 59-323 Międzybóże
DZIAŁKA	j.e.021102_2.0019.405, Dz. 405 obręb Niemstów, Gmina Lubin (obszar wiejski)

INWESTOR	Parafia Rzymskokatolicka w Międzybóżu
ADRES	59-323 Międzybóże 42

JEDNOSTKA PROJEKTOWA	BONITAS JULIUSZ BOŃCZAK, NIP 692-136-06-01
ADRES	Pątnów Legnicki 10E, 59-216 Kunice
KONTAKT	Tel. +48 500 274 942, biuro@bonitas.pl , sieradzko@wp.pl

BRANŻA	PROJEKTANT, UPRAWNIENIA	PODPIS
ARCHITEKTURA PROJEKTANT	mgr inż. arch. Wojciech SIERADZKI uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej nr ewid. 59/07/DOIA	MGR INŻ. ARCH. WOJCIECH SIERADZKI Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej nr ewid. 59/07/DOIA
KONSTRUKCJA PROJEKTANT	inż. Juliusz BOŃCZAK Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej Nr 3/DOŚ/14	inż. Juliusz BOŃCZAK Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej Nr 3/DOŚ/14

Data opracowania: 15.09. 2020

DECYZJĘ POZWOLENIA NA BUDOWĘ WYDANO
23. 11. 2020
Lubin, dnia
Nr sprawy DAR.6740-.....
podpis

II OŚWIADCZENIA PROJEKTANTÓW

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy Prawo Budowlane z dnia 7 lipca 1994 roku (Dz.U.2013.1409 z późniejszymi zmianami) oświadczam, że niniejszy projekt REMONTU KOŚCIOŁA FILIALNEGO P.W. ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO W NIEMSTOWIE, Niemstów 84, 59-323 Miłoradzice, na działce nr 405 został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz z zasadami wiedzy technicznej.

PROJEKTANCI

ARCHITEKT

MGR INŻ. ARCH. WŁODZYSZ GIERADZKI
Uprawnienia budowlane do projektowania
bez ograniczeń w specyficznej dziedzinie architektury
nr ewid. 399/C7/DOL

.....
(pieczęć i podpis)

KONSTRUKTOR

inż. Juliusz BONCZAK
uprawnienia do projektowania w specjalności
konstruktoryjnej ogólnego
na projektowanie bez ograniczeń
nr 2/DOS/14

.....
(pieczęć i podpis)

Data opracowania: 15.09.2020

III SPIS ZAWARTOŚCI

I	STRONA TYTUŁOWA.....	1
II	OŚWIADCZENIA PROJEKTANTÓW.....	2
III	SPIS ZAWARTOŚCI.....	3
IV	PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY	4
1.	Cel opracowania.....	4
2.	Podstawa opracowania.....	4
3.	Zakres opracowania.....	4
4.	Podstawowe dane obiektu.....	4
5.	Opis obiektu.....	5
6.	REMONT TYNKÓW WEWNĘTRZNYCH ORAZ MALOWANIE WNĘTRZA KOŚCIOŁA.....	6
7.	REMONT WNĘTRZA WIEŻY	7
7.1	Remont stropów drewnianych wieży.....	7
7.2	Remont schodów wieży.....	7
7.3	Wykończenie ścian wnętrza wieży.....	9
8.	REMONT STOLARKI OKIENNEJ I DRZWIOWEJ.....	9
8.1	Drzwi D1 – 1 sztuka.....	9
8.2	Drzwi D.2 – 1 sztuka.....	10
8.3	Drzwi D.3 – 1 sztuka.....	11
8.4	Drzwi D4 – 1 sztuka.....	12
8.5	Drzwi D 5 – 1 sztuka.....	13
8.6	Okno 01 – 3 sztuki	13
8.7	Okno 02 – 6 sztuk.....	14
8.8	Okno 03 – 4 sztuki.....	15
9.	REMONT ELEWACJI.....	15
9.1.1	Remont elewacji wraz z cokołem.....	15
9.1.2	Spękania tynku na elewacji.....	16
V	CZĘŚĆ RYSUNKOWA.....	17
VI	WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW.....	17

IV PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY

1. Cel opracowania

Celem opracowania jest wykonanie dokumentacji projektowej w zakresie niezbędnym dla uzyskania pozwolenia konserwatora zabytków oraz pozwolenia na budowę dla inwestycji polegającej na remoncie kościoła filialnego p.w. Św. Antoniego Padewskiego w Niemstawie.

2. Podstawa opracowania

- Umowa ze zleceniodawcą;
- Dokumentacja fotograficzna;
- Wizja lokalna;
- Informacje przekazane od zleceniodawcy;
- Studium Środowiska Kulturowego Gminy Lubin
- przepisy budowlane:
 - o [1] ustawa z dnia 07.07.1994r. – Prawo Budowlane (Dz.U.1994.89.414 z późn. zm.)
- normy
 - o PN-B-02000:1982 – Obciążenia budowli. Zasady ustalania wartości,
 - o PN-B-02001:1982 – Obciążenia budowli. Obciążenia stałe,
 - o PN-B-02003:1982 – Obciążenia budowli. Podstawowe obciążenia technologiczne i montażowe,
 - o PN-B-02010:1980 oraz Az1:2006 – Obciążenia w obliczeniach statycznych – Obciążenie śniegiem.
 - o PN-B-02011:1977 oraz Az1:2009 – Obciążenia w obliczeniach statycznych – Obciążenie wiatrem.
 - o PN-B-03150:2000 oraz Az1:2001, Az2:2003, Az3:2004 – Konstrukcje drewniane. Obliczenia statyczne i projektowanie.
 - o PN-B-03200:1990 – Konstrukcje stalowe. Obliczenia statyczne i projektowanie.
- inwentaryzacja, ocena stanu technicznego
- badania konserwatorskie

3. Zakres opracowania

Zakres opracowania obejmuje:

- inwentaryzacja budowlana obiektu
- ocena stanu technicznego
- projekt remontu w zakresie:
 - Remont tynków wewnętrznych i malowanie wnętrza kościoła
 - Remont wnętrza wieży
 - Remont stolarki okiennej i drzwiowej
 - Remont elewacji – malowanie

4. Podstawowe dane obiektu

Długość – ok. 25,8 m

Szerokość wraz z wieżą i zakrystią – ok. 19,35 m

Wysokość wieży do gzymsu wieńczącego – około 21,42 m

Wysokość do gzymsu nawy – około 7,6 m

Wysokość do kalenicy nawy – około 17,87 m

Powierzchnia użytkowa przyziemia – 228,9 m²

Powierzchnia zabudowy – 351,0 m²

5. Opis obiektu

Pierwsze wzmianki dotyczące kościoła pojawiają się w roku 1364 i 1376. Obecny kościół filialny pw. św. Antoniego został prawdopodobnie wzniesiony pod koniec XVI wieku, na wcześniejszych założeniach gotyckich. Budynek jest orientowany, murowany z polnego kamienia i cegły, otynkowany. Jest to świątynia jednonawowa z wyodrębnionym, dwuprzęsłowym oraz prostokątnym prezbiterium o sklepieniu kolebkowym z lunetami. Całość w narożach wzmocniona przyporami.

Świątynia była przebudowywana w pierwszej połowie XVIII wieku – wymieniono wówczas sklepienie nawy i prezbiterium, oraz w XIX wieku – na osi nawy, od strony zachodniej, dobudowano niewielką prostokątną kruchtę. Wówczas dobudowano także czworoboczną wieżę usytuowaną w południowym narożniku nawy i prezbiterium. Do prezbiterium od strony północnej przylega zakrystia przykryta dachem pulpitowym. Dachy części nawowej i prezbiterium są dwuspadowe, ograniczone szczytami architektonicznymi. Wszystkie otwory okienne i portale są o wykroju ostrołukowym lub pełnym. Jedynie okna w zakrystii są prostokątne.

Wewnątrz świątyni, w ścianie prezbiterium, zachowało się przyściennie gotyckie sakramentarium wykonane z piaskowca na przelocie XV i XVI w. Na północnej ścianie prezbiterium znajdowały się niegdyś trzy całopostaciowe nagrobki renesansowe z wyobrażeniami zmarłych w strojach z epoki z uwydatnionym przyrodzeniem. Zostały one skute w latach 80-tych XX wieku podczas remontu świątyni. Parafianie tłumaczyli podjęte działania tym, iż dzieci nie mogły skupić się podczas mszy z powodu płaskorzeźb. Z kościoła usunięto również prospekt organowy wraz z malowaną emporą z XVIII w., gdyż były zniszczone przez drewnojady. Nie wiadomo co się stało z amboną z II połowy XVII w. Z wystroju zachował się jedynie ołtarz główny z XIX wieku.

Wieża z zegarem została uszkodzona podczas działań wojennych, w trakcie odbudowy nie przywrócono jej pierwotnej wysokości, obniżono okna ostatniej kondygnacji i nakryto niskim czterospadowym daszkiem.

źródło Sprawozdanie z prac badawczo-stratygraficznych mgr sztuki Joanny Jędrzejak

6. REMONT TYNKÓW WEWNĘTRZNYCH ORAZ MALOWANIE WNĘTRZA KOŚCIOŁA

Zgodnie ze sprawozdaniem z prac badawczo-stratygraficznych wewnątrz kościoła pokryte jest wtórnymi tynkami z zawartością cementu nałożonymi na mury po całkowitym zbiegu tynków pierwotnych. Uniemożliwiają one dotarcie do pierwotnej kolorystyki i detali. Tynki te są w dobrym stanie z wyjątkiem pasa przy posadzce. Na rysunku przyziemia zaznaczono miejsca występowania odspojień i wykwitów na ścianach w pasie nad posadzką. W miejscach tych należy skuć tynki, mając na uwadze zalecenia badań odkrywkowych konserwatora zabytków, mniej więcej na wysokość zaznaczoną na rysunku. Następnie należy:

- położyć na okres np.; 2 miesięcy traconą zaprawę wapienną o zwiększonej powierzchni wewnętrznej – dodatek perlitu i bardzo drobnych piasków np.: mączki skaleniowej, mączki marmurowej itp. –pow. 51 m²
- skucie zaprawy traconej – pow. 51 m²
- wzmocnienie powierzchni, uzupełnienie ubytków oraz założenie tynków renowacyjnych w systemie firmy KEIM Porosan-Trass – pow. 51 m²

UWAGA: w czasie prac renowacyjnych należy zapewnić wietrzenie kościoła, a w razie potrzeby można wspomagać je przemysłowym osuszaczem powietrza lub podniesieniem temperatury we wnętrzu

Wnętrze malować farbami mineralnymi:

Ściany i sklepienia – kolor 9057 keim exclusive – jasny ugier

Kolorystyka na podstawie badań stratygraficznych wykonanych przez panią mgr Joannę Jędrzejak.

7. REMONT WNĘTRZA WIEŻY

7.1 Remont stropów drewnianych wieży

Poziom II (+4,40)

Strop wsparty na belkach drewnianych o przekroju około 26/20, poszycie z desek grubości 3 cm, oraz wylewka cementowa na warstwie papy bitumicznej. Elementy drewniane stropu – zaatakowane przez owada z rodziny kotątkowatych

Elementy drewniane zabezpieczyć środkiem XILIX a następnie FOBOS M4

Poziom III (+7,94)

Strop wsparty na belkach drewnianych o przekroju około 26/20, poszycie z desek grubości 3 cm, oraz wylewka cementowa na warstwie papy bitumicznej. Elementy drewniane stropu – zaatakowane przez owada z rodziny kotątkowatych

Elementy drewniane zabezpieczyć środkiem XILIX a następnie FOBOS M4

Poziom IV (+13,29)

Deski skorodowane wymagają wymiany na deski o tej samej grubości, zabezpieczone preparatem FOBOS M4.

Przy okazji demontażu desek należy ocenić stan techniczny konstrukcji stropu, który w tym momencie nie jest widoczny. Elementy konstrukcyjne należy także zaimpregnować preparatem FOBOS M-4

Tynk wapienny sufitu w miejscach spękań należy naprawić – około 30 % powierzchni sufitu

Poziom V (+18,40)

Konstrukcja nośna stropu pod dzwonnica nadaje się do wymiany z powodu znacznej korozji elementów. Nowe elementy drewniane o tych samych wymiarach co obecne należy zabezpieczyć środkiem FOBOS M-4

Dach wieży

Ze względu na zły stan techniczny i korozję biologiczną elementów zadaszenia – konstrukcja nadaje się do remontu. Jest to konstrukcja powojenna.

UWAGA:

Przy remoncie elementów konstrukcyjnych wieży należy w maksymalnym stopniu zachować oryginalne drewniane elementy oraz zachować tradycyjne sposoby ich łączenia. Skorodowane elementy w miarę możliwości ociosać, oskrobać, zastosować nadbitki ewentualnie wymienić przegnięte części z zastosowaniem połączeń ciesielskich.

Wymiana elementów może być zastosowana w ostateczności, z zastosowaniem tego samego rodzaju drewna oraz przekrojów i rodzajów połączeń.

Elementy drewniane zainfekowane przez kotątka należy zabezpieczyć środkiem owadobójczym np. XILIX – wykonanie wyłącznie przez profesjonalną firmę .

Wszystkie konstrukcyjne elementy drewniane wieży należy zabezpieczyć przed ogniem, owadami, grzybami i pleśniami poprzez kilkukrotne malowanie impregnatem FOBOS M-4 zgodnie z zaleceniami producenta.

7.2 Remont schodów wieży

Wszystkie schody przeznaczone do remontu lub wymiany na schody o identycznych wymiarach elementów z zastosowaniem tego samego rodzaju drewna. Drabina prowadząca na ostatni poziom wieży –do wymiany.

Elementy drewniane zainfekowane przez kotątka należy powlec środkiem owadobójczym np. XILIX – wykonanie wyłącznie przez profesjonalną firmę .

Wszystkie konstrukcyjne elementy drewniane schodów wieży należy zabezpieczyć przed ogniem, owadami, grzybami i pleśniami poprzez kilkukrotne malowanie impregnatem FOBOS M-4 zgodnie z zaleceniami producenta.

Schody 1

Schody z 2 zabiegami

Policzki – 2x 6,5 /25 cm – do remontu

Stopnie – 20 sztuk , wymiar typowy – 22/81 cm , grubość 3 cm, połączenie z podstopnica wykończone listwą ozdobną.

Stopnie wraz z listwą ozdobną – do wymiany w 80% na elementy o tym samym wymiarze i profilu. Zabezpieczyć oraz malować jak całość schodów.

Słupki – 2 x 230 cm – do remontu

Balustrada – 8/5 cm dł. około 230 cm – do remontu

Tralki – h=75 cm – do remontu

Remont elementów drewnianych polega na oczyszczeniu z warstw farby, zastosowaniu przez profesjonalną firmę środka owadobójczego XILIX, następnie zaimpregnowaniu środkiem owadogryzbobójczym i ogniochronnym FOBOS M4.

Wszystkie elementy schodów malować w kolorze takim jak drzwi – wiśniowy brąz

Proponuje się emalię akrylową Tikkurila Everal Aqua Matt 10, kolor N420

Schody 2

Schody drabiniaste

Policzki – 5,5 /22 cm dł. Około 4 m – do wymiany

Stopnie – 16 x 20/ 3 cm dł. 60 cm (bez uwzględnienia wpustów) – do wymiany

Słupki – 1 szt. 8/6 h=75 cm; – do wymiany

Balustrada – 6/4,5 dł. około 4 m – do wymiany

Całość do wymiany na schody o tych samych wymiarach elementów , które należy zabezpieczyć środkiem FOBOS M-4, nie malować

Balustrada schodów 2 na poziomie III:

3 słupki wysokości 83 cm o przekrojach 7/7, 6/8, 7/15

Elementy poziome 2x 4/7 cm dł. 82 cm; 2x 4/7 cm dł. 92 cm

Elementy tej balustrady przeznaczone są do impregnacji środkiem XILIX a następnie FOBOS M-4 , nie malować

Schody 3

Schody w kształcie litery L z podestem

Policzki – 2 x 5/23 dł. 130; 2 x 5/23 dł. około 440 cm – przeznaczone do remontu

Stopnie – 25 x 18/3 dł. 46 (bez uwzględnienia wpustów) – do wymiany

Słupki – 10/12 h=240 – do wymiany

Podest – poszycie z desek grubości 3 cm – do wymiany – powierzchnia – 0,27 m²

Balustrada – sztukowana – do wymiany na element profilem nawiązujący do istniejącego – 7/5 cm dł. około 440 cm

Drabina

Proponuje się wymianę drabiny na strome schody drabiniaste – zgodnie z rysunkiem A1

Policzki – 2x 5/23 dł. około 560 cm

Stopnie – 23 x 18/3 dł. 60 cm

7.3 Wykończenie ścian wnętrza wieży

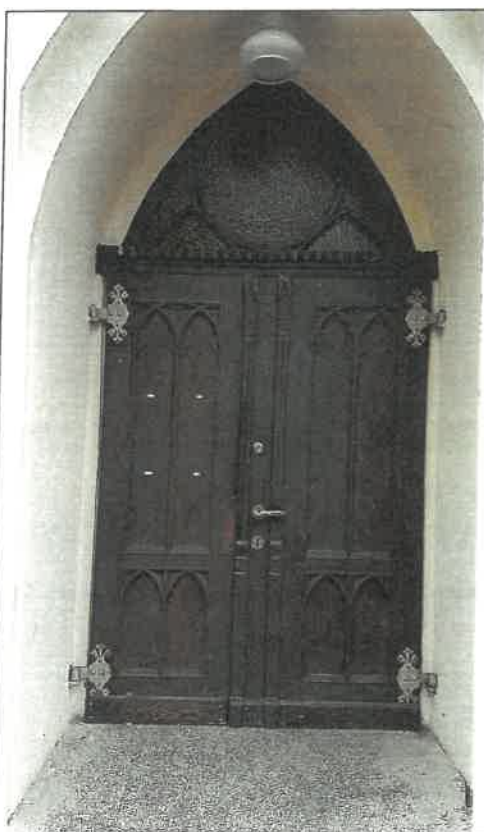
Ściany wnętrza wieży są pokryte tynkiem wapienno-piaskowym. Miejscowo widoczne są spękania ścian, które należy przemurować i otynkować. Całość ścian oczyścić, umyć, uzupełnić ubytki (5 %) malować farbą mineralną :

Ściany – kolor 9058 keim exclusive

Powierzchnia całkowita ścian wieży do renowacji około 250 m².

8. REMONT STOLARKI OKIENNEJ I DRZWIOWEJ

8.1 Drzwi D1 – 1 sztuka

Opis:

oryginalne drzwi drewniane, dwuskrzydłowe z naświetlem ostrołukowym wypełnionym szkłem ornamentowym w kolorze żółtym. Okucia stalowe, klamka żeliwna

Drzwi:

Szerokość 170 cm , wysokość 231 cm

Naświetle:

Szerokość 170 cm , wysokość 113 cm

Stan techniczny:

Dobry,

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Zgodnie z zaleceniami badań stratygraficznych drzwi należy pomalować farbą kryjącą po uprzednim ich przygotowaniu:

1. Demontaż obiektów na czas prac renowacyjnych.
2. Usunięcie wtórnych powłok malarskich z drewna oraz z okuć, zawiasów i zamków.
3. Przeszlifowanie powierzchni drewna papierami ściernymi o różnej gradacji.
4. Uzupełnienie ubytków drewna kitem z dodatkiem pyłu drzewnego o kolorystyce dostosowanej do oryginału.
6. Zabezpieczenie powierzchni elementów metalowych powłokami malarskimi np. w technologii poliwinylowej, farbą podkładową antykorozyjną Lowikor 2 i nawierzchniową Lowigraf na kolor mosiądzu.
7. Malowanie farbą podkładową i wierzchnią.
Zaleca się zastosowanie farby satynowej/połmatowej np. firmy Tikkurilla. Flugger lub

Sigma.

8. Montaż drzwi i poprawki po montażu.

Proponowany kolor:

emalia akrylowa Tikkurila Everal Aqua Matt 10, kolor N420
do metalu – kolor stary mosiądz

8.2 Drzwi D.2 – 1 sztuka

Opis:

oryginalne drzwi drewniane, dwuskrzydłowe z naświetlem ostrotukowym wypełnionym szkłem gładkim bezbarwnym. Okucia stalowe. Klamka współczesna.

Drzwi i ramy malowane farbą olejną w kolorze orzechowym

Drzwi:

Szerokość 155 cm , wysokość 217 cm

Naświetle:

Szerokość 155 cm , wysokość 113 cm

Stan techniczny:

Dobry,

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Zgodnie z zaleceniami badań stratygraficznych drzwi należy pomalować farbą kryjącą po uprzednim ich przygotowaniu:

1. Demontaż obiektów na czas prac renowacyjnych.
2. Usunięcie wtórnych powłok malarskich z drewna oraz z okuć, zawiasów i zamków.
3. Przeszlifowanie powierzchni drewna papierami ściernymi o różnej gradacji.
4. Uzupelnienie ubytków drewna kitem z dodatkiem pyłu drzewnego
 - kolorystyce dostosowanej do oryginału.
5. Zabezpieczenie powierzchni elementów metalowych powłokami malarskimi np. w technologii poliwinylowej, farbą podkładową antykorozyjną Lowikor 2 i nawierzchniową Lowigraf na kolor mosiądzu. Zaleca się wymianę klamki na zabytkową.
6. Malowanie farbą podkładową i wierzchnią.
 - a. Zaleca się zastosowanie farby satynowej/połmatowej np. firmy Tikkurilla. Flugger lub Sigma.
7. Montaż drzwi i poprawki po montażu.

Proponowany kolor:

emalia akrylowa Tikkurila Everal Aqua Matt 10, kolor N420
do metalu – kolor stary mosiądz

8.3 Drzwi D.3 – 1 sztuka

Opis:

oryginalne drzwi drewniane, dwuskrzydłowe.

Okucia współczesne

Drzwi i ramy malowane farbą olejną w kolorze orzechowym

Drzwi:

Szerokość 155 cm , wysokość 217 cm

Naświetle:

Szerokość 155 cm , wysokość 113 cm

Stan techniczny:

Dobry, zaatakowane przez korniki

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Zgodnie z zaleceniami badań stratygraficznych drzwi należy pomalować farbą kryjącą po uprzednim ich przygotowaniu:

1. Demontaż obiektu na czas prac renowacyjnych.
2. Usunięcie wtórnych powłok malarskich z drewna oraz z okuć, zawiasów i zamków.
3. Przeszlifowanie powierzchni drewna papierami ściernymi o różnej gradacji.
4. Zastosować środek owadobójczy.
5. Uzupelnienie ubytków drewna kitem z dodatkiem pyłu drzewnego
 - kolorystyce dostosowanej do oryginału.
6. Zabezpieczenie powierzchni elementów metalowych powłokami malarskimi np. w technologii poliwinylowej, farbą podkładową antykorozyjną Lowikor 2 i nawierzchniową Lowigraf na kolor mosiądzu. Zaleca się wymianę klamki wraz z szyldem na zabytkową.
7. Malowanie farbą podkładową i wierzchnią.
 - Zaleca się zastosowanie farby satynowej/połatowej np. firmy Tikkurilla. Flugger lub Sigma.
8. Montaż drzwi i poprawki po montażu.

Proponowany kolor:

emalia akrylowa Tikkurilla Everal Aqua Matt 10, kolor N420

do metalu – kolor stary mosiądz

8.4 Drzwi D4 – 1 sztuka

Opis:

Drzwi zewnętrzne z zakrystii, płycinowe.

Szer. 100 wys. 195 cm

Stan techniczny:

Konstrukcja w stanie dobrym

Zalecenia projektowe:

Drzwi nie są zabytkowe, lecz w celu ujednolicenia elewacji drzwi należy pomalować farbą kryjącą tak jak pozostałe po uprzednim ich przygotowaniu:

1. Demontaż obiektów na czas prac renowacyjnych.
2. Usunięcie wtórnych powłok malarskich z drewna oraz z okuć, zawiasów i zamków.
3. Przeszlifowanie powierzchni drewna papierami ściernymi o różnej gradacji.
4. Uzupełnienie ubytków drewna kitem z dodatkiem pyłu drzewnego
 - kolorystyce dostosowanej do oryginału.
5. Zabezpieczenie powierzchni elementów metalowych powłokami malarskimi np. w technologii poliwinylowej, farbą podkładową antykorozyjną Lowikor 2 i nawierzchniową Lowigraf na kolor mosiądzu.
6. Malowanie farbą podkładową i wierzchnią.
 - Zaleca się zastosowanie farby satynowej/połmatowej np. firmy Tikkurilla. Flügger lub Sigma.
7. Montaż drzwi i poprawki po montażu.

Proponowany kolor:

emalia akrylowa Tikkurila Everal Aqua Matt 10, kolor N420

do metalu – kolor stary mosiądz

8.5 Drzwi D 5 – 1 sztuka

Opis:

Drzwi z desek mocowanych do 2 ślemion konstrukcyjnych

Stan techniczny:

Drzwi zwichrowane, nieszczelne

Zalecenia projektowe:

Do remontu lub wymiany. Malować farbą do drewna, do zastosowania na zewnątrz w kolorze białym

Uwaga: uzupełnić tynki uszkodzone przy pracach demontażowych i pomalować zgodnie z kolorystyką ścian wewnętrznych wieży

8.6 Okno 01 – 3 sztuki

Opis:

oryginalne okna o konstrukcji drewnianej malowanej w kolorze białym.

Szklenie pojedyncze szkłem bezbarwnym.

Szerokość 78 cm , wysokość 262 cm

Stan techniczny:

Ramy okien w dostatecznym stanie technicznym. Powłoki malarskie w złym stanie. Uszkodzone niektóre szyby oraz liczne ubytki kitów.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

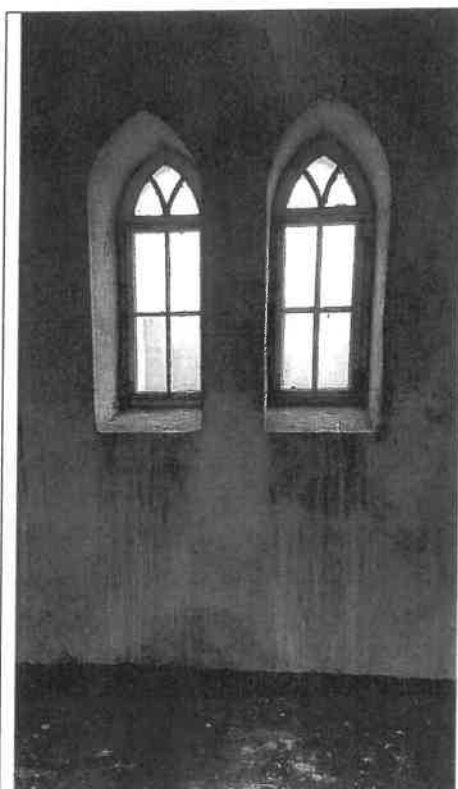
1. Demontaż obiektów na czas prac renowacyjnych. Ościeża należy naprawiać na miejscu.
2. Demontaż szyb i oczyszczenie ram ze starych kitów.
3. Usunięcie wtórnych powłok malarskich z drewna oraz z okuć, zawiasów i zamków.
4. Przeszlifowanie powierzchni drewna papierami ściernymi o różnej gradacji.
5. Uzupelnienie ubytków drewna kitem z dodatkiem pyłu drzewnego
 - kolorystyce dostosowanej do oryginału.
6. Zabezpieczenie powierzchni elementów metalowych powłokami malarskimi np. w technologii poliwinylowej, farbą podkładową antykorozyjną Lowikor 2 i nawierzchniową Lowigraf na kolor mosiądzu.
7. Montaż szyb i kitowanie
8. Malowanie farbą podkładową i wierzchnią.
 - Zaleca się zastosowanie farby satynowej/połmatowej np. firmy Tikkurilla. Flügger lub Sigma.
9. Montaż ram okiennych i poprawki po montażu.

Proponowany kolor:

emalia akrylowa Tikkurilla Everal Aqua Matt 10, kolor biały
do metalu – kolor stary mosiądz

Uwaga: uzupełnić tynki uszkodzone przy pracach demontażowych i pomalować zgodnie z kolorystyką ścian wewnętrznych wieży

8.7 Okno 02 – 6 sztuk

Opis:

oryginalne okna o konstrukcji drewnianej malowanej w kolorze białym.

Szklenie pojedyncze szkłem bezbarwnym.

Szerokość 42 cm , wysokość 133 cm

Stan techniczny:

Ramy okien w dostatecznym stanie

technicznym. Powłoki malarskie w złym stanie.

Uszkodzone niektóre szyby oraz liczne ubytki kitów.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

1. Demontaż obiektów na czas prac renowacyjnych. Ościeża należy naprawiać na miejscu.
2. Demontaż szyb i oczyszczenie ram ze starych kitów.
3. Usunięcie wtórnych powłok malarskich z drewna oraz z okuć, zawiasów i zamków.

4. Przeszlifowanie powierzchni drewna papierami ściernymi o różnej gradacji.
5. Uzupelnienie ubytków drewna kitem z dodatkiem pyłu drzewnego
 - kolorystyce dostosowanej do oryginału.
6. Zabezpieczenie powierzchni elementów metalowych powłokami malarskimi np. w technologii poliwinylowej, farbą podkładową antykorozyjną Lowikor 2 i nawierzchniową Lowigraf na kolor mosiądzu.
7. Montaż szyb i kitowanie
8. Malowanie farbą podkładową i wierzchnią.
 - Zaleca się zastosowanie farby satynowej/połmatowej np. firmy Tikkurilla. Flugger lub Sigma.
9. Montaż ram okiennych i poprawki po montażu.

Proponowany kolor:

emalia akrylowa Tikkurilla Everal Aqua Matt 10, kolor biały
do metalu – kolor stary mosiądz

Uwaga: uzupełnić tynki uszkodzone przy pracach demontażowych i pomalować zgodnie z kolorystyką ścian wewnętrznych wieży

8.8 Okno 03 – 4 sztuki

Opis:

Wtórne okna żaluzjowe wieży – okna nieotwieralne.

Szerokość 168 cm , wysokość 193 cm

Stan techniczny:

Są w bardzo złym stanie technicznym – nadają się do wymiany.

Zalecenia projektowe:

Wymienić na nowe ramy drewniane z zastosowaniem zbliżonych wymiarów elementów. Zabezpieczyć pokostem, nie malować.

Uwaga: uzupełnić tynki uszkodzone przy pracach demontażowych i pomalować zgodnie z kolorystyką ścian wewnętrznych wieży

9. REMONT ELEWACJI

9.1.1 Remont elewacji wraz z cokłem

Zgodnie z wynikiem prac badawczo –stratygraficznych obecne tynki zewnętrzne są wtórne, z dużą zawartością cementu, wykonane zostały po usunięciu pierwotnych, oryginalnych tynków

wraz z częścią spoin. Tynki te są w dobrym stanie i uniemożliwiają na tą chwilę dotarcie do oryginalnej kolorystyki oraz detali architektonicznych (szczegóły w sprawozdaniu prac badawczo-stratygraficznych wykonanych przez mgr sztuki Joannę Jedrzejak) dlatego dokładne badania stratygraficzne elewacji będą miały uzasadnienie dopiero w przyszłości, kiedy tynki te będą przeznaczone do wymiany.

W związku z tym w niniejszym opracowaniu planujemy jedynie przemałowanie stanu obecnego. Przed pracami związanymi z remontem elewacji należy zdemontować lub zabezpieczyć wszelkie elementy typu: instalacje, okna, parapety i opierzenia. Rynny i rury spustowe demontować partiami.

Cokół :

Skucie tynków cokołu wyłącznie w miejscach odspojenia i spękań (szacuje się około 5 % powierzchni cokołu).

Czyszczenie całości cokołu oraz mycie preparatem przeciwałgowym na bazie wody – np. Knauf Fassi (nałożyć na powierzchnię pędzlem, pozostawić na 12–24 godziny a następnie zmyć wodą pod ciśnieniem).

Natożenie nowych tynków wapienno – cementowych (tylko w miejscach gdzie zostały skute) z przewagą wapnia grubości takiej jak tynki istniejące – około 3 cm.

Gruntowanie całości cokołu preparatem gruntującym, wzmacniającym podłoże na bazie wody.

Świeże tynki należy gruntować po wyschnięciu.

Małowanie całości cokołu farbą mineralną np. firmy KEIM , seria „EXCLUSIV” w kolorze jasnego ugru KEIM 9057

Impregnacja – powierzchnię całości cokołu należy zabezpieczyć środkiem hydrofobowym np. KEIM LOTEXAN.

Ściany:

Skucie tynków elewacji wyłącznie w miejscach odspojenia i spękań (szacuje się około 5 % powierzchni elewacji),

Mycie zwykłe całości elewacji.

Natożenie nowych tynków wapienno – cementowych (tylko w miejscach gdzie zostały skute) z przewagą wapnia grubości takiej jak tynki istniejące – około 3 cm.

Gruntowanie preparatem gruntującym, wzmacniającym podłoże na bazie wody. Świeże tynki należy gruntować po wyschnięciu.

Małowanie całości elewacji farbą mineralną np. firmy KEIM , seria „EXCLUSIV” w kolorze jasnego ugru KEIM 9057

9.1.2 Spękania tynku na elewacji

Miejsca spękań tynku na elewacji należy skuć. W przypadku stwierdzenia uszkodzeń ściany należy wezwać projektanta w celu oceny sytuacji.

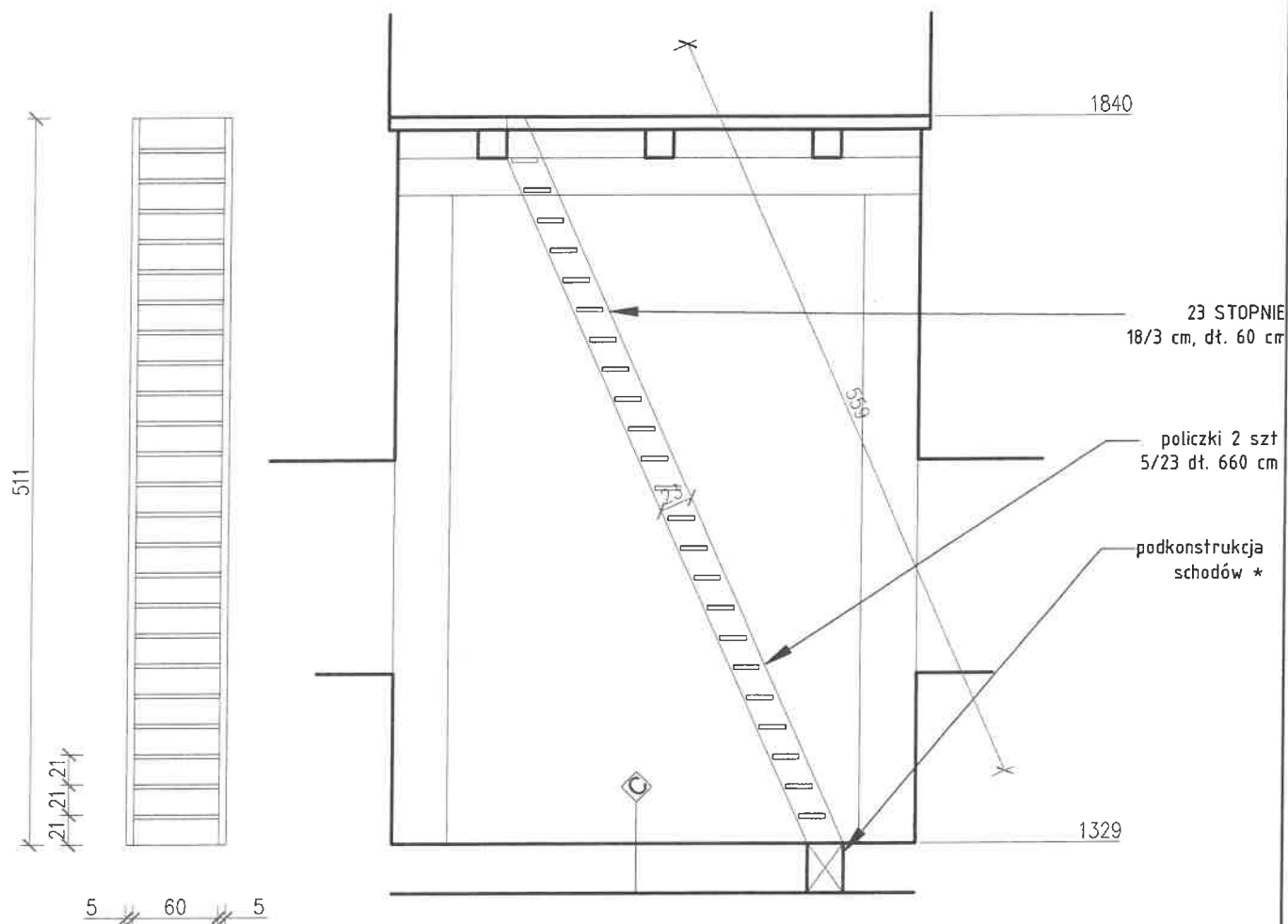
W przypadku znalezienia śladów poprzednich warstw wykończeniowych należy wykonać dodatkowe badania stratygraficzne.

V CZĘŚĆ RYSUNKOWA

NR RYS	NAZWA	SKALA
S1	PLAN SYTUACYJNY	1:500
I.01	RZUT PRZYZIEMIA	1:100
I.02	RZUT POZIOMU II	1:100
I.03	RZUT POZIOMU III	1:100
I.04	RZUT POZIOMU IV	1:100
I.05	RZUT POZIOMU V	1:100
I.06	PRZEKRÓJ A-A	1:100
I.07	PRZEKRÓJ B-B	1:100
I.08	ELEWACJA PÓŁNOCNO-WSCHODNIA	1:100
I.09	ELEWACJA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA	1:100
I.10	ELEWACJA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA	1:100
I.11	ELEWACJA POŁUDNIOWO-WSCHODNIA	1:100
A.1	PROJEKTOWANE SCHODY DRABINIASTE POZIOMU IV	1:50

VI WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

NR ZAŁ.	TREŚĆ	PISMO/ OPRACOWANIE
Z1	Kopia uprawnień oraz zaświadczenie o przynależności do izby projektanta architektury	
Z2	Kopia uprawnień oraz zaświadczenie o przynależności do izby projektanta konstrukcji	
Z3	Ocena stanu technicznego	
Z4	SPRAWOZDANIE Z PRAC BADAWCZO-STRATYGRAFICZNYCH	
Z5	INFORMACJA BIOZ	
Z6	Pozwolenie WUOZ	

* PRZY OKAZJI ROZBIÓRKI POSADZKI POZIOMU IV I OCENY STANU TECHNICZNEGO ELEMENTÓW KONSTRUKCYJNYCH STROPU, NALEŻY PRZEWIDZIEĆ PODKONSTRUKCJĘ - NP. BELKĘ W POSTACI WYMIANU, NA KTÓREJ BĘDĄ OPIERAĆ SIE TE SCHODY

projektowane schody drabiniaste poziomu IV

tytuł opracowania:	REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO P.W. ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO W NIEMSTOWIE		imię, nazwisko, uprawnienia	data/podpis
obiekt:	BUDYNEK SAKRALNY - KATEGORIA X		projektant architektury: mgr inż. arch. Wojciech SIERADZKI upr. bud do projekt. bez ograniczeń w spec. architektonicznej 59/07/D01A	15.09.2020
adres:	Niemstów nr 84, gmina Lubin, działka nr 405, obręb 0019 Niemstów, j.e.021102_2 IUBIN- obszar wiejski		opracował:	
rysunek:	PROJEKTOWANE SCHODY DRABINIASTE POZIOMU IV		stadium: PROJEKT BUDOWLANY	rysunek nr: A.1
			branża: ARCHITEKTONICZNA	skala: 1:50
PRAWA AUTORSKIE ZASTRZEŻONE. KOPIOWANIE BEZ ZGODY PROJEKTANTA ZABRONIONE PROJEKT SPORZĄDZONO Z UŻYCIEM OPROGRAMOWANIA ZWCAD+, LICENCJA ALEKSANDRA SIERADZKA				

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dolnośląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZASWIADCZENIE - ORYGINAL

(wypis z listy architektów)

Dolnośląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Wojciech Marek Sieradzki

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr 59/07/DOIA, jest wpisany na listę członków Dolnośląskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **DS-1195**.

Członek czynny od: 06-05-2008 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 06-07-2020 r. Wrocław.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-01-2021 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie Informatycznym Izby Architektów RP przez:
Anna Kościuk, Przewodniczącą Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

DS-1195-6YFA-39C8-6691-333B

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

DOLNOŚLĄSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

L.dz. DOIA /39/2008

sygnatura akt OKK/7131/62/07

Wrocław, dnia 07.01.2008 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 13 ust. 1 pkt 1 i art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. jednolity tekst: Dz. U. z 2008 r. Nr 188, poz. 1118 z późn. zm.), art. 11(1) pkt 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2007 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.) oraz art. 104 i 107 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1980 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2008 r. Nr 63, poz. 578 z późn. zmianami),

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna Dolnośląskiej Okręgowej Izby Architektów
stwierdza, że

Pan mgr inż. arch. Wojciech Marek Sieradzki

posiada odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową

i nadaje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń

nr ewidencyjny 59/07/DOIA

Decyzja niniejsza uwzględnia w całości zażalenie strony i nie wymaga uzasadnienia.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej DOIA, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Włodzisław Wilczewski - przewodniczący OKK

Leszek Link

- w-ca, przewodniczący OKK

Juliusz Modlinger

- sekretarz OKK

Elżbieta Czaplewska

- członek OKK

Jerzy Chmiel

- członek OKK

Krzysztof Czarkas

- członek OKK

Wanda Grochowska

- członek OKK

Piotr Kociolek

- członek OKK

Jan Matkowski

- członek OKK

Okręgnię:

1. Pan Wojciech Sieradzki, ul. Gen. K. Świerczewskiego 2B, 59-307 Raszówka
2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
3. Dolnośląska Okręgowa Rada Izby Architektów
4. A/a

OKK. 7131-291/2013/14

Wrocław, dnia 11 czerwca 2014 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (*jednolity tekst: Dz.U. z 2013r., poz. 932, z późniejszymi zmianami*), art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (*jednolity tekst: Dz.U. z 2013r., poz. 1409, z późniejszymi zmianami*) oraz art. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (*Dz.U. Nr 163, poz. 1364*) i § 11 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (*Dz.U. Nr 83, poz. 578, z późniejszymi zmianami*), po ustaleniu, że zostały spełnione warunki w zakresie przygotowania zawodowego oraz po złożeniu egzaminu na uprawnienia budowlane z wynikiem pozytywnym

Pan Juliusz Adam Bończak

inżynier z kierunku budownictwo
urodzony dnia 11 stycznia 1973 r. w Lubinie

otrzymuje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
numer ewidencyjny 3/DOŚ/14

w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
do projektowania bez ograniczeń

Pan Juliusz Adam Bończak jest uprawniony:

- w specjalności konstrukcyjno-budowlanej - na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 i art. 13 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, w związku z art. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw i § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (*Dz.U. z 2005r. Nr 96, poz. 817*) - do:
 - projektowania obiektu budowlanego w zakresie sporządzania projektu architektoniczno-budowlanego w odniesieniu do konstrukcji obiektu,
 - sprawdzania projektów budowlanych i sprawowania nadzoru autorskiego,
 - sprawowania kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych
- bez ograniczeń w zakresie w/w specjalności.**

Na podstawie § 15 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie - uprawnienia niniejsze uprawniają do sporządzania projektów zagospodarowania działki lub terenu w zakresie specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

UZASADNIENIE

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa we Wrocławiu na podstawie protokołów z postępowania kwalifikacyjnego oraz z przeprowadzonego egzaminu stwierdza, że Pan Juliusz Adam Bończak posiada wymagane prawem: wykształcenie i praktykę zawodową oraz uzyskał pozytywny wynik egzaminu - konieczne do uzyskania uprawnień budowlanych w specjalności konstrukcyjno-budowlanej do projektowania bez ograniczeń.

Pouczenie

1. Zgodnie z art. 12 ust. 7 w/w ustawy Prawo budowlane – podstawę do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie stanowi wpis, w drodze decyzji, do centralnego rejestru Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz wpis na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego, potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez tę izbę, z określonym w nim terminem ważności.
2. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej DOIB we Wrocławiu w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Skład orzekający OKK

DOLNOŚLĄSKA OKRĘGOWA
IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
Prof. dr inż. Kazimierz Czapiński
Przewodniczący
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

1. prof. dr inż. Kazimierz Czapiński

2. dr inż. Zofia Zwiernichowska

3. mgr inż. Małgorzata Nikiel
Janiaczek

Otrzymują:

1. Pan Juliusz Adam Bończak

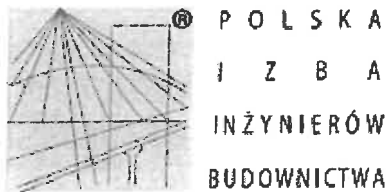
Państw Legnicki 10E
59-216 Kunice

2. Okręgowa Rada Izby

3. Główny Inspektor

Nadzoru Budowlanego

4. a/a

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

DOŚ-QTB-PB8-35S *

Pan Juliusz Adam Bończak o numerze ewidencyjnym DOŚ/BO/0271/14
adres zamieszkania Pątnów Legnicki 10E , 59-216 Kunice
jest członkiem Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2020-02-01 do 2021-01-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2020-01-08 roku przez:

Janusz Szczepański, Przewodniczący Rady Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci
elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są
równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

OCENA STANU TECHNICZNEGO**REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO P.W. ŚW. ANTONIEGO
PADEWSKIEGO W NIEMSTOWIE**

OBIEKT	BUDYNEK SAKRALNY – KOŚCIÓŁ RZYMSKOKATOLICKI
ZABYTEK	Wpisany do rejestru zabytków pod nr A/2242/597/L z dnia 14.04.1981r
ADRES	Niemstów 84, 59-323 Miłoradzice
DZIAŁKA	Działka nr 405, obręb 0019 Niemstów, j.e. 021102_2, Gmina Lubin (obszar wiejski)

INWESTOR	Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. Najświętszej Trójcy w Miłoradzicach
ADRES	Miłoradzice 42, 59-323 Miłoradzice

JEDNOSTKA PROJEKTOWA	BONITAS Juliusz Bończak, NIP 692-136-06-01
ADRES	Pątnów Legnicki 10E, 59-216 Kunice
KONTAKT	Tel. +48 603-133-031, biuro@bonitas.pl

	PROJEKTANT, UPRAWNIENIA	PODPIS
	inż. Juliusz BOŃCZAK Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej Nr 3/DOŚ/14	inż. Juliusz BOŃCZAK uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej do projektowania bez ograniczeń Nr 3/DOŚ/14

Data opracowania: 07 września 2020

1. Spis zawartości

I	STRONA TYTUŁOWA.....	1
1.	Spis zawartości.....	2
II	DANE PODSTAWOWE.....	3
1.	Cel opracowania.....	3
2.	Zakres opracowania	3
3.	Podstawa opracowania.....	3
4.	Przedmiot i zakres opracowania.....	3
III	OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU	3
1.	Opis budynku i rys historyczny	3
2.	Opis zewnętrzny	4
3.	Media.....	4
4.	Wpływy eksploatacji górniczej	4
IV	OCENA STANU TECHNICZNEGO POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW.....	4
1.	Posadowienie i fundamenty.....	4
2.	Ściany nośne i sklepienia.	4
3.	Stolarka okienna i drzwiowa	8
4.	Obróbki blacharskie, parapety elementy zamocowane na elewacji.....	13
5.	Dach	13
6.	Wieża	15
V	PODSUMOWANIE	23

II DANE PODSTAWOWE

1. Cel opracowania

Niniejszą ocenę stanu technicznego wykonuje się na potrzeby wykonania dokumentacji projektu budowlanego remontu kościoła w zakresie jak poniżej.

2. Zakres opracowania

Zakres niniejszego opracowania obejmuje ocenę:

- ścian konstrukcyjnych oraz elewacji wraz z cokołem budynku kościoła;
- dachu kościoła;
- ścian konstrukcyjnych oraz dachu wieży kościoła;
- stolarki drzwiowej i okiennej;

3. Podstawa opracowania

- Umowa z inwestorem;
- Inwentaryzacja budowlana;
- Wizja lokalna i pomiary;
- Dokumentacja fotograficzna;
- Informacje przekazane od inwestora;
- przepisy budowlane:
 - o [1] ustawa z dnia 07.07.1994r. - Prawo Budowlane (Dz.U.2016.290 z późn. zm.)

4. Przedmiot i zakres opracowania

Przedmiotem opracowania jest budynek sakralny – Kościół Katolicki filialny pod wezwaniem Świętego Antoniego Padewskiego w Niemstowie, na działce nr 405, obręb Niemstów gmina Lubin, powiat lubiński.

III OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU

1. Opis budynku i rys historyczny

Kościół Katolicki filialny pod wezwaniem Świętego Antoniego Padewskiego w Niemstowie wpisany jest do rejestru zabytków pod numerem A/2242/597/L z dnia 14.04.1981r, otoczony jest cmentarzem przykościelnym, również wpisanym do rejestru zabytków pod numerem A/2243/864/L z dnia 16.02.1990r.

Wzmianki dotyczące istniejącego kościoła pochodzą z lat 1364 i 1376. Obecny kościół filialny p.w. Św. Antoniego Padewskiego został prawdopodobnie wzniesiony pod koniec XVI wieku na wcześniejszych założeniach gotyckich. Obiekt jest zorientowaną budowlą otynkowaną, murowaną z polnego kamienia i cegły. Jest to kościół jednonawowy z wydodrębnionym, dwuprzęsłowym oraz prostokątnym prezbiterium o sklepieniu kolebkowym z lunetami. Całość w narożach wzmocniona jest przyporami. Świątynia była przebudowywana w pierwszej połowie XVIII wieku – wymieniono wówczas sklepienie nawy, oraz w XIX wieku – na osi nawy, od strony zachodniej dobudowano niewielką, prostokątną kruchtę. Wówczas dobudowano także czworoboczną wieżę usytuowaną w południowym narożniku nawy i prezbiterium. Do prezbiterium od strony północnej przylega zakrystia, przykryta dachem pulpitowym. Dachy części nawowej i prezbiterium są dwuspadowe, ograniczone szczytami architektonicznymi. Wszystkie otwory okienne i portale są o wykroju ostrołukowym lub pełnym. Jedynie okna w zakrystii są prostokątne. Wewnątrz świątyni zachowało się przyscienne, gotyckie sakramentarium (tabernakulum), wykonane z piaskowca na przełomie XV i XVIw.

Historia prac budowlanych:

- Pierwsze wzmianki 1364 i 1376r
- Pod koniec XVI w. wybudowanie obecnej świątyni;
- I połowa XVIII w – przebudowa polegająca na wymianie sklepienia nawy;
- W XIX w. – dobudowano prostokątną kruchtę oraz czworoboczną wieżę;
- koniec XX w – wymieniono pokrycie dachowe na blaszane;
- Początek XXI w. – wykonano remont elewacji.

Kościół zbudowany na płaskim terenie cmentarza otoczonego kamiennym murem.

2. Opis zewnętrzny

Budynek wzniesiony metodą tradycyjną z kamienia i cegły, otynkowany tynkiem cementowo-wapiennym od zewnątrz i wapienno-piaskowym od wewnątrz. Dach dwuspadowy symetryczny na nawie głównej i prezbiterium oraz ostrosłupowy na wieży, kryty blachą ocynkowaną – malowaną w kolorze czerwonym. Budynek niepodpiwniczony choć pod prezbiterium zlokalizowana jest krypta, do której nie ma dostępu. Teren płaski.

3. Media

Do budynku doprowadzone jest przyłącze elektroenergetyczne.

Wewnątrz kościoła występują instalacje oświetlenia ogólnego i gniazd wtykowych, instalacja nagłośnieniowa oraz instalacja alarmowa.

Kościół posiada także instalację odgromową.

Odprowadzenie wód opadowych z dachu odbywa się a teren nieutwardzony kościoła.

4. Wpływy eksploatacji górniczej

Budynek zlokalizowany jest poza strefą wpływów eksploatacji górniczej.

IV OCENA STANU TECHNICZNEGO POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW

1. Posadowienie i fundamenty

Budynek posadowiony jest prawdopodobnie na fundamentach kamiennych, na zaprawie wapiennej. Nie wykonywano odkrywki fundamentów. Z informacji uzyskanych od inwestora wiadomo, że podczas remontu elewacji **zostały wykonane izolacje pionowe oraz naprawy ścian fundamentowych. Ściany zostały zasypane gruntem przepuszczalnym.**

Nie stwierdzono nieprawidłowości w pracy fundamentów. Nie stwierdzono zniekształceń, pęknięć czy innych oznak nieprawidłowej pracy fundamentów. Od wewnątrz nie stwierdzono nadmiernej wilgoci, natomiast od zewnątrz w strefie cokołowej występują liczne zawilgocenia zewnętrzne tynku oraz porosty glonów, jednak nie są one spowodowane uszkodzeniami fundamentów, lecz wpływami atmosferycznymi. **Stan fundamentów ocenia się jako dobry.**

2. Ściany nośne i sklepienia.

Ściany nośne murowane z cegły pełnej, w nawie głównej o grubości ok. 1,1-1,5m, a w obrębie wieży o grubości ok. 1,3m.

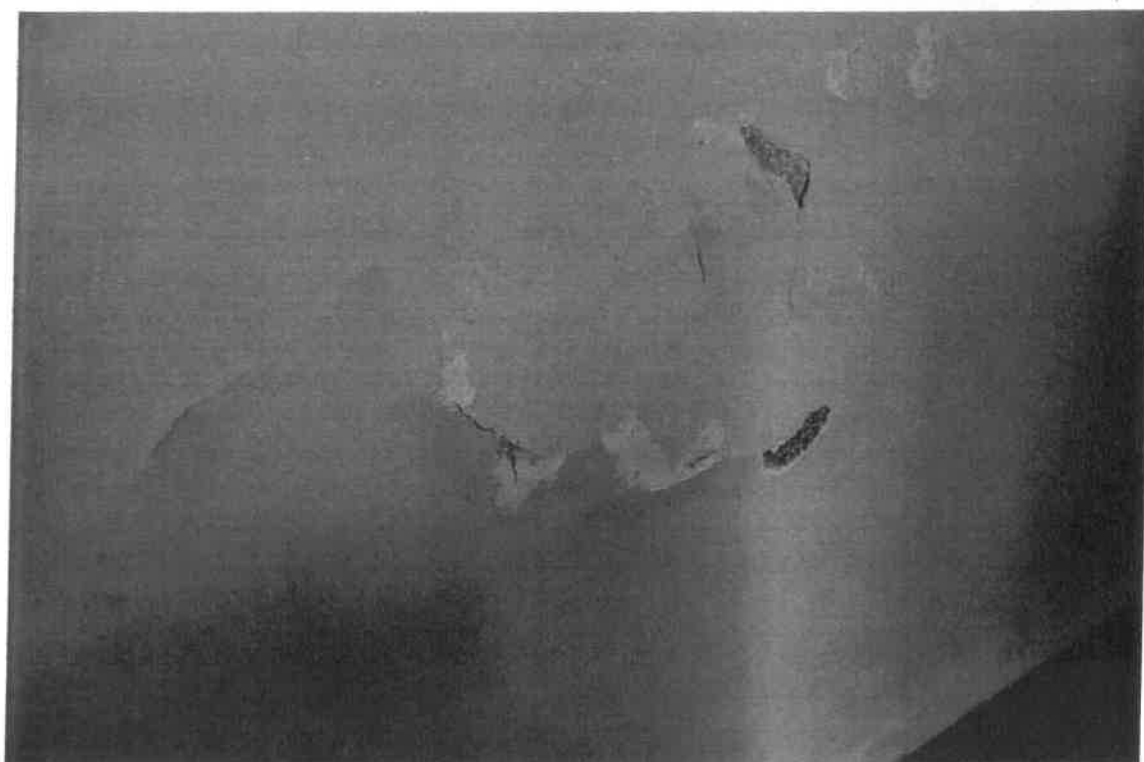
Wnętrze sklepienie kolebkami z lunetami, zakrystia strop płaski prawdopodobnie ceglany.

Ściany od wewnątrz pokryte gładkim tynkiem, malowanym farbami mineralnymi. Tynk miejscowo naprawiany zaprawami gipsowymi. Wewnątrz nie stwierdzono poważnych zawilgoczeń, czy pleśni lub grzybów. Stwierdza się lokalne odspojenia powłoki malarskiej i tynkarskiej spowodowane użyciem

wadliwych materiałów do napraw (gipsu) oraz stopniową utratę nośności tynku wewnętrznego spowodowany krystalizowaniem węglanu wapnia z wysychającej pary wodnej występującej w przegrodzie (Zdj.1 i Zdj.2).

Zdj. 1

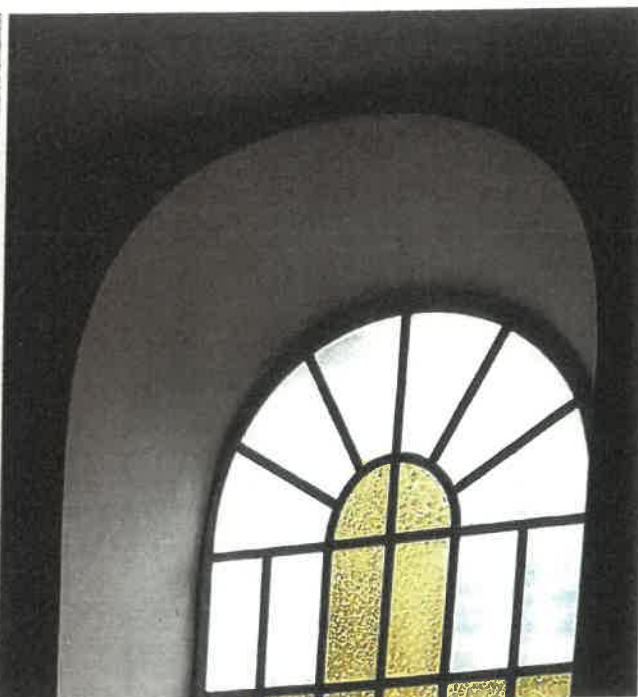
Zdj. 2

Pęknięcia ścian

Stwierdza się występowanie rys w okolicach okien przy chórze (Zdj.3, 4, 5 i 6), szerokość rozwarcia rys nie przekracza 1mm. Prawdopodobnie rysy mogą być na całą grubość muru.

Zdj. 3 - okno przy chórze

Zdj. 4 – okno przy chórze

Zdj. 5

Zdj. 6

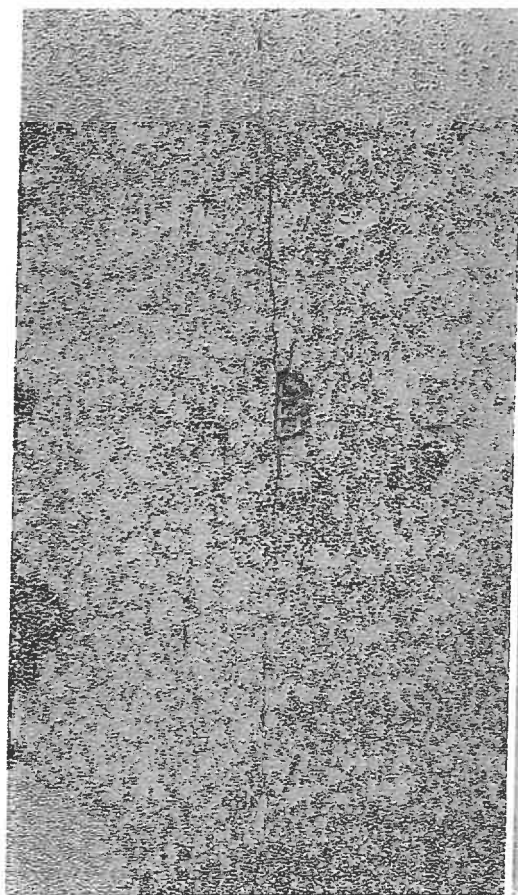
Elewacja była remontowana na początku XXI w. Wykończona została tynkiem cementowo-wapiennym, malowanym farbami. Pęknięcie ściany prawdopodobnie było widoczne już podczas remontu elewacji, gdyż zastosowano zbrojenie tynku siatką z włókna szklanego (Zdj.7).

Stwierdzono także występowanie rys włoskowatych na części przybudówki oraz pod oknem przy prezbiterium na elewacji. Nie stwierdzono zarysowań w tych miejscach na zewnątrz. Rysy te mogą być oznaką odspojenia się powłoki tynkarskiej od ściany. Stwierdzono także niewielką, miejscową degradację powłoki malarskiej na elewacji (Zdj.8)

Poza powyżej wymienionymi delikatnymi rysami nie stwierdzono innych uszkodzeń.

W zakrystii stwierdzono na ścianach zewnętrznych zarysowania

Cokół poszerzony w stosunku do elewacji, pokryty obróbką blacharską. Miejscami widoczne porosty glonów na tynku spowodowane większym zawilgoceniem tynku (Zdj.9,10).

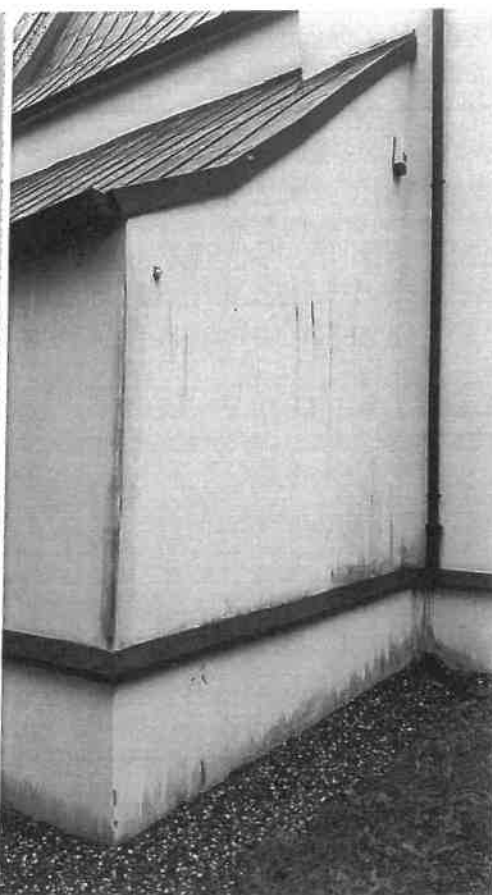
Zdj. 7 - Elewacja

Zdj. 8 - Elewacja

Zdj. 9 – Elewacja

Zdj. 10 – elewacja - zakrystia

Nie stwierdzono naruszenia stateczności muru. Z przebiegu i lokalizacji rys wynikać może, lokalne osłabienie gruntu lub fundamentów (kamienne fundamenty mogą być osłabiane poprzez wypłukiwanie spoiwa - zaprawy wapiennej z przestrzeni między budulcem - kamieniami polnymi).

Na wieży nie zlokalizowano pęknięć.

Nie stwierdzono żadnych oznak nieprawidłowej pracy konstrukcji ścian nośnych ani nadproży w postaci wyboczeń, zniekształceń czy poważnych pęknięć.

Stwierdzone rysy tynku dotyczą samej powłoki tynkarskiej, której proces degradacji doprowadził do uszkodzenia.

Stan techniczny ścian nośnych kościoła, wieży i zakrystii ocenia się jako **dobry**, wyprawy elewacyjne jako dobry – wymagający lokalnych napraw i malowania, tynki wewnętrzne – wymagają naprawy i malowania.

3. Stolarka okienna i drzwiowa

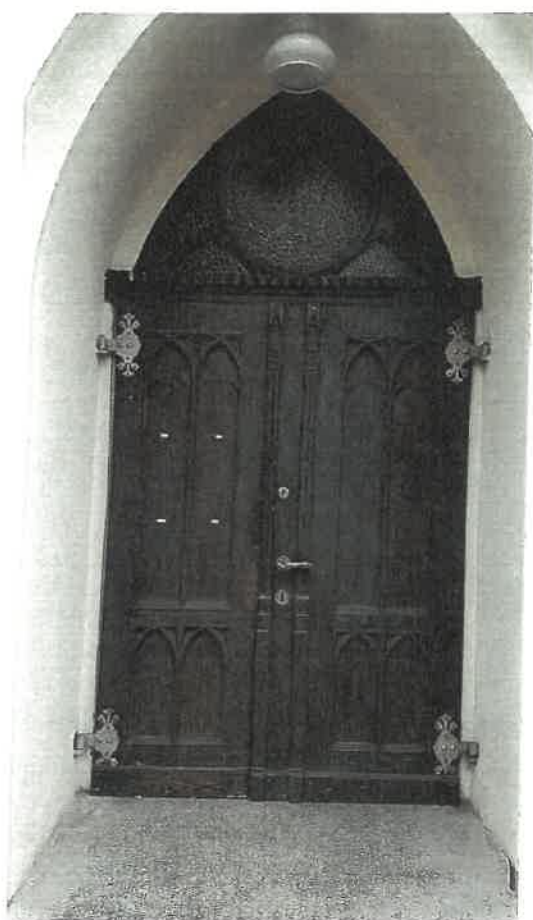
Stolarka drzwiowa – drewniana.

Drzwi wejściowe główne drewniane h230xs170, malowane w kolorze brązowym, miejscami uszkodzona powłoka malarska. Zaleca się wyremontować drzwi.

Drzwi wejściowe na wieżę drewniane h217xs155, malowane w kolorze brązowym, miejscami uszkodzona powłoka malarska, zamki wymagają naprawy bądź wymiany. Zaleca się wyremontować drzwi.

Drzwi wewnętrzne na wieżę drewniane h253xs116, malowane w kolorze brązowym, miejscami uszkodzona powłoka malarska. Stan dobry.

Drzwi wejściowe zewnętrzne na zakrystię - drewniane h195xs100, malowane od zewnątrz w kolorze brązowym, a od wewnątrz w kolorze pastelowym. Zaleca się wyremontować drzwi.

Zdj. 11 - Drzwi zewnętrzne główne

Zdj. 12 – drzwi na wieżę zewnętrzną

Zdj. 13 - Drzwi wewnętrzne na wieżę

Zdj. 14 – drzwi zewnętrzne do zakrystii

Zdj. 15

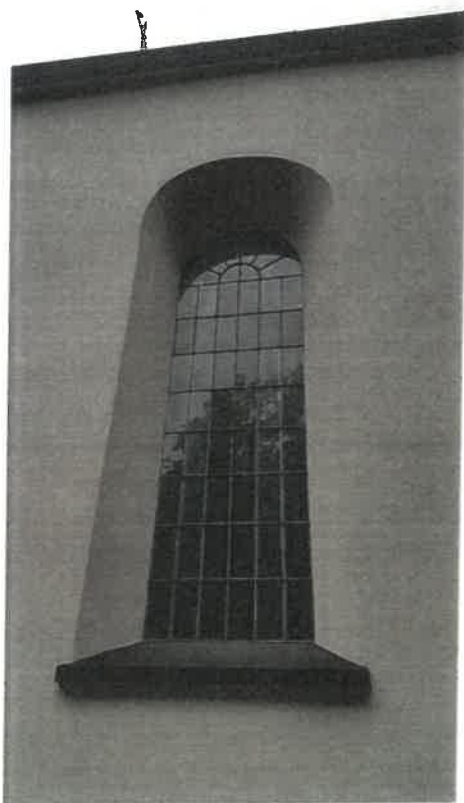
Stolarka okienna

Stolarka okienna metalowa w nawie głównej kościoła stanowią witraże – **stan bardzo dobry.**

Stolarka okienna w zakrystii – okna drewniane skrzynkowe osłonięte kratami metalowymi – stan dostateczny, nadają się do remontu.

Stolarka okienna w wieży – okna drewniane szprosowe w stanie złym, zaś w poziomie dzwonnicy występują okna żaluzjowe również w stanie złym. Okna w wieży nadają się do remontu.

Okno wylazowe na dach prowadzące z wieży należy wyremontować lub wymienić.

Zdj. 16 Okno w nawie głównej kościoła

Zdj. 17 okno drewniane na wieży.

Zdj. 18 – okna zakrystii

Zdj. 19 – okno drewniane wieży – widok od wewnątrz

Zdj. 20- wylaz na dach nawy głównej

Zdj. 21 – okno żaluzjowe wieży w poziomie dzwonnicy – widok wewnątrz

Zdj. 22 - okno żaluzjowe wieży w poziomie dzwonnicy – widok z zewnątrz

Podsumowanie

Stolarka okienna w obrębie wieży i prezbiterium nadaje się do remontu lub wymiany, stolarka okienna w obrębie nawy głównej jest w stanie dobrym.

4. Obróbki blacharskie, parapety elementy zamocowane na elewacji

Obróbki blacharskie wykonane z blachy ocynkowanej, malowane w kolorze brązowym. Parapety z blachy ocynkowanej, malowanej w kolorze brązowym.

Stan obróbek blacharskich i parapetów dobry.

Na budynku kościoła osadzony jest reper geodezyjny, który należy chronić przed uszkodzeniem (Zdj.23). Zaleca się wykonać ruchomą obróbkę blacharską osłaniającą reper a za razem umożliwiającą pracę geodetom.

Zdj. 23 – reper

Rynny i rury spustowe z blachy ocynkowanej, malowane w kolorze brązowym. Rynny i rury spustowe są w stanie dobrym. Zaleca się zrobić oczyszczenie rynien i usunięcie gniazda ptaków.

5. Dach

Dach nad nawą główną kościoła

Konstrukcję dachu nad nawą główną tworzy drewniana więźba dachowa o układzie mieszanym, złożona z wiązarów ramowo – przestrzennych i krokwiowo - płatwiowych. Dach pierwotnie kryty był dachówką. Obecnie kryty jest blachą malowaną w kolorze czerwonym.

Widoczne są niewielkie ubytki w łątach, które nie powinny mieć wpływu na nośność poszycia dachowego.

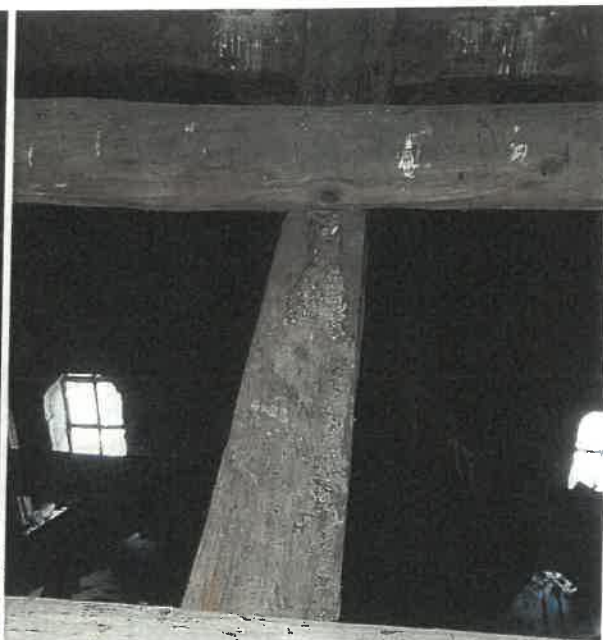
Stwierdzono ubytki niektórych elementów usztywniających w postaci mieczy i zastrzałów. Zlokalizowano ślady działalności owada z rodziny kołatkowatych (najprawdopodobniej *Anobium punctatum*) widoczne na słupie (zdj. 24). Stwierdzono oznaki korozji biologicznej płatwi (Zdj.25, 26 i 27).

Więźba jest miejscami remontowana, **stan konstrukcji dostateczny**. Należy przewidzieć remont konstrukcji dachu.

Dach nad nawą główną dwuspadowy, kryty blachą płaską ocynkowaną, pomalowaną w kolorze czerwonym. Nie stwierdzono przecieków ani nieszczelności w poszyciu dachu. **Stan pokrycia dobry**.

Zdj. 24

Zdj. 25

Zdj. 26

Zdj. 27

Dach nad prezbiterium

Dach dwuspadowy, kryty blachodachówką. Oddzielony jest ścianą od dachu nad nawą główną kościoła, jest niższy o ok.2m, przy tym samym kącie nachylenia. Konstrukcję dachu nad nawą główną tworzy drewniana więźba dachowa w układzie mieszanym. Nie stwierdzono nadmiernych ugięć. Zlokalizowano białe wykwity mogące świadczyć o starych problemach ze szczelnością pokrycia. Podczas oględzin na tej części dachu nie stwierdzono oznak działalności owadów, jednak zaleca się podczas przeglądu okresowego zrobić szczegółowy przegląd elementów więźby dachowej.

Dach nad zakrystią

Z powodu braku możliwości wejścia w przestrzeń konstrukcji dachu nad zakrystią nie wykonano szczegółowej oceny technicznej konstrukcji drewnianej. Poszycie dachu z blachy nie wykazuje oznak nieprawidłowej pracy w postaci ugięć, nieszczelności bądź przecieków. Stan techniczny konstrukcji dachu nad prezbiterium ocenia się jako dostateczny.

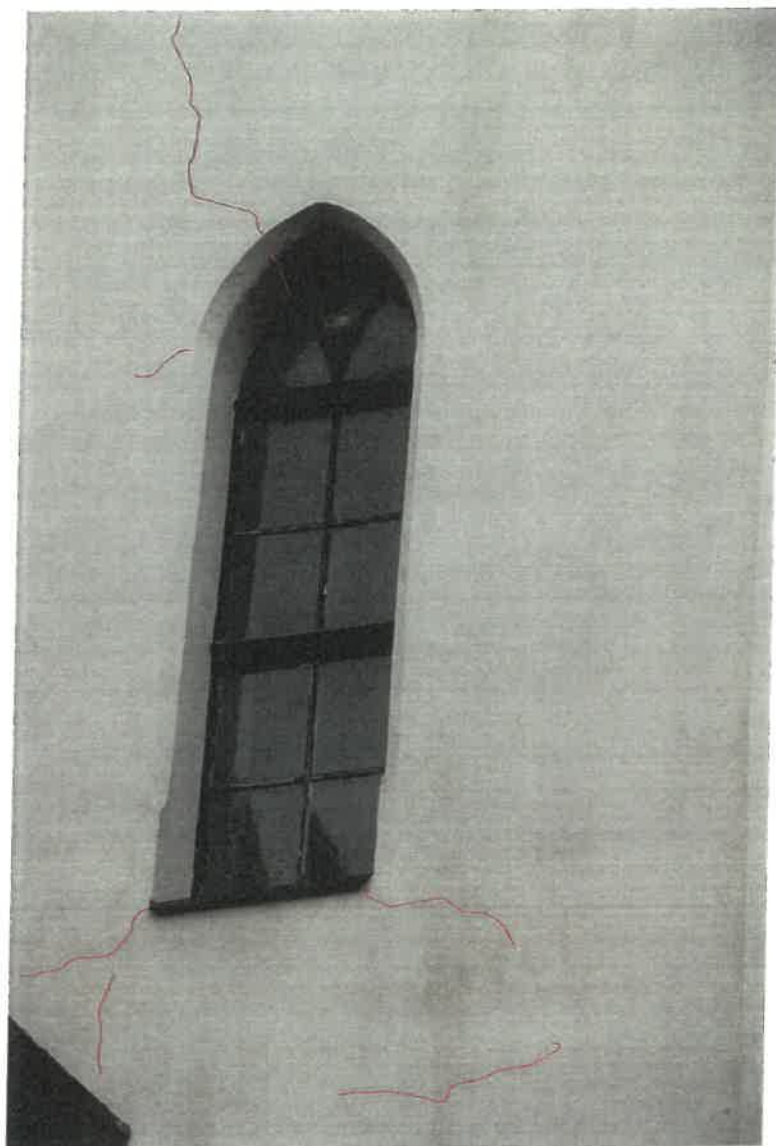
Zdj. 28

Stan konstrukcji dachu i pokrycia ocenia się jako dostateczny.

6. Wieża

Konstrukcja murowa ścian wieży kościoła wykonana jest z cegły pełnej i kamienia o grubości ściany ok.0,8 do 1,3m. Stwierdzono niewielkie zarysowania tynku elewacyjnego w okolicach otworu okiennego na ścianie południowo-zachodniej (Zdj.29). Stwierdzono także zarysowania miejscowe tynku piaskowo-wapiennego wewnętrznego oraz niewielkie jego ubytki w poziomie dzwonnicy. Nie stwierdzono innych nieprawidłowości w konstrukcji ścian i fundamentów wieży.

Konstrukcja ścian wieży kościoła oraz elewacji jest w stanie dobrym. Tynki wewnętrzne w stanie złym.

Zdj. 29

Poziomy/podesty wieży (II, III, i V) wykonane z desek gr. ok. 3cm, na których wylana została wylewka betonowa gr. ok. 3cm (nie wykonano odkrywek ani przewiertów przez wylewkę w związku z tym nie można stwierdzić, czy jest to konstrukcja nośna płyty stropowej, czy stanowi element wykończeniowy – obciążający konstrukcję drewnianą. Konstrukcję nośną drewnianą stanowią belki drewniane o przekroju ok. 26x20cm i 20x20cm. Belki wspierają się bezpośrednio na murze. Brak izolacji przeciwwilgociowej pomiędzy drewnem a murem.

Na poziomie IV nie stwierdzono wylewki betonowej.

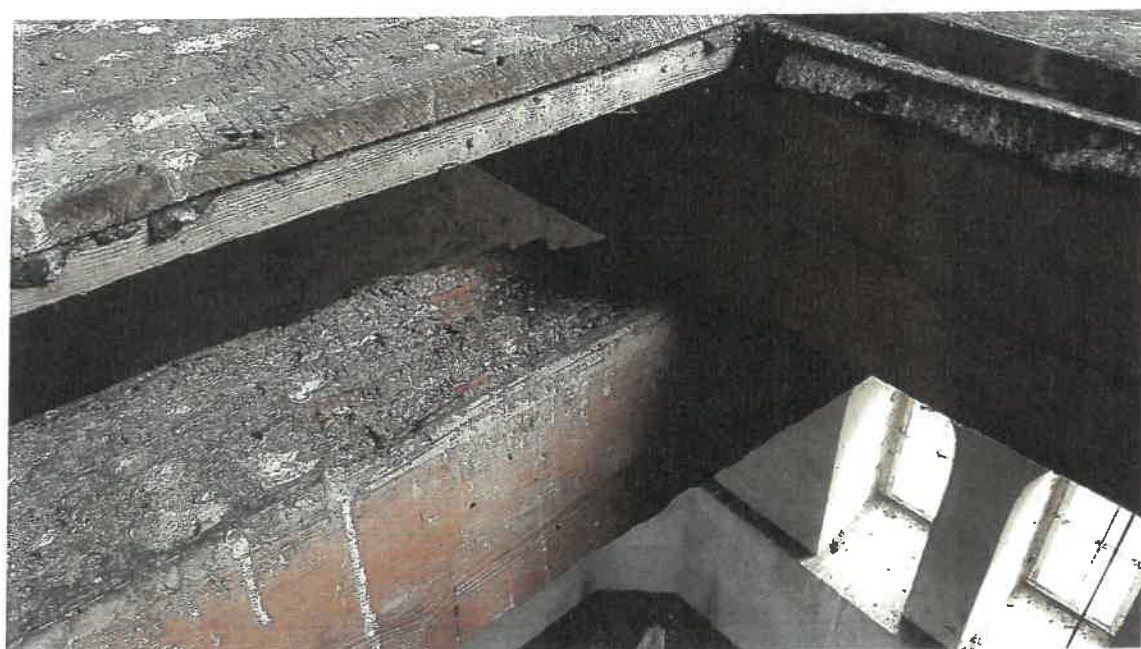
Sufity poziomów (za wyjątkiem poziomu III i V - dzwonnica) wykończone są tynkiem wapienno piaskowym na trzcinie mocowanym do desek. Tynk spękany, wymaga remontu.

Konstrukcja nośna poziomów II, III i IV nie wykazuje nadmiernych ugięć, spękań, bądź innych oznak mogących świadczyć o nieprawidłowej pracy konstrukcji. Wylewka betonowa bardzo dobrze współpracuje z konstrukcją drewnianą stropów. Deski podłogowe poziomu IV są skorodowane i nadają się do wymiany (Zdj.30)

Stwierdzono natomiast mocną korozję biologiczną konstrukcji nośnej poziomu V – dzwonnicy (Zdj. 31-33).

Zdj. 30 – deski podłogowe poziom IV

Zdj. 31

Zdj. 32

Zdj. 33

Dach nad wieżą

Konstrukcja więźby dachowej wieży – drewniana. Dach wieży został poddany przebudowie w XXw, kryty blachą na podkładzie z desek. Na konstrukcji dachu zlokalizowano ślady działalności owada z rodziny kołatkowatych (najprawdopodobniej *Anobium punctatum*), widoczne są porażone całe belki konstrukcji poziomej oraz krokwie. Dekowanie pod pokrycie miejscami jest uszkodzone, widoczne są liczne białe wykwyty powodowane zaciekami. Jednakże oględziny wykonywano w dzień deszczowy i nie stwierdzono przecieków pokrycia dachowego. Konstrukcja dachu nie wykazuje odkształceń czy nadmiernych ugięć, nie wykazuje też innych oznak nieprawidłowej pracy.

Konstrukcja nośna dachu wieży jest w stanie złym - nadaje się do remontu.

Nie stwierdzono przecieków. **Stan pokrycia dobry.**

Zdj. 34 – konstrukcja dachu wieży

Zdj. 35 – konstrukcja dachu wieży

Zdj. 36- korkiew dachu wieży przy rynnie – widoczna działalność owada.

Schody i drabiny stałe.

Ślady działalności owada z rodziny kołatkowatych zlokalizowano również na konstrukcji drabin stałych i schodów drewnianych prowadzących na wieżę (Zdj.), ponadto wiele stopnic jest uszkodzonych, złamana jest również konstrukcja barierki schodów prowadzących na poziom IV.

Drabina prowadząca na poziom V (dzwonnicy) jest uszkodzona. Należy ją wymienić najlepiej na schody.

Stan techniczny drabin, schodów i poręczy jest zły i nadaje się do remontu.

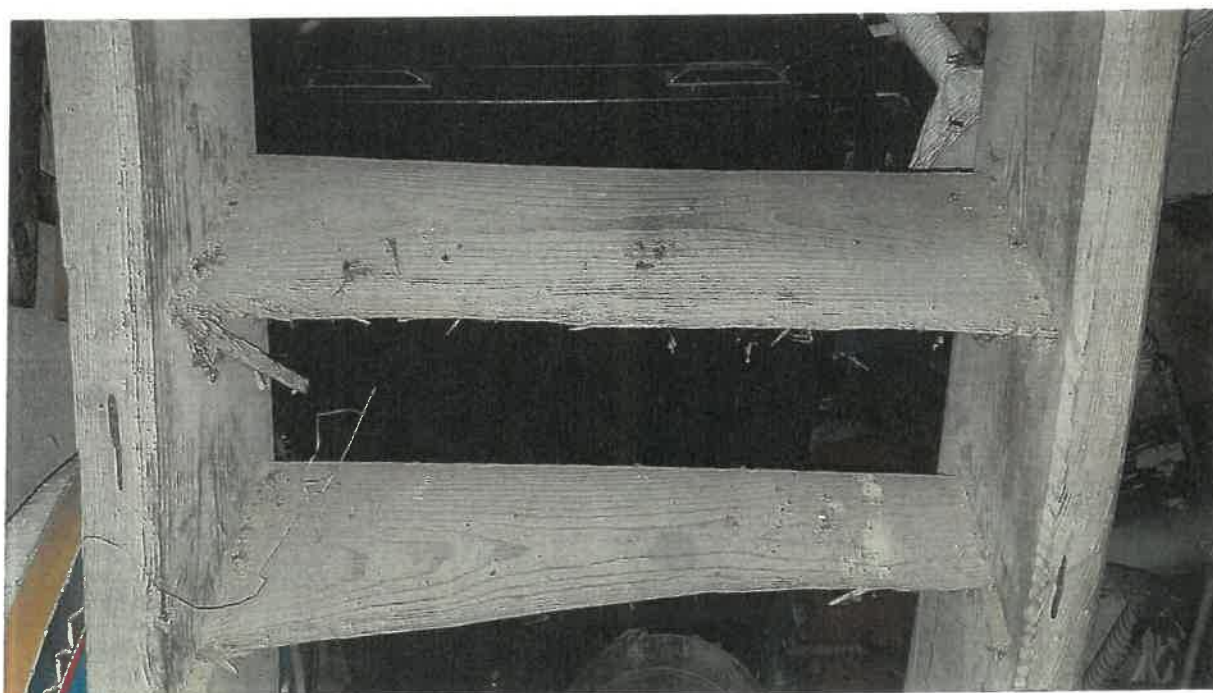
Zdj. 37

Zdj. 38

Zdj. 39

Zdj. 40

Zdj. 41

Zdj. 42

Zdj. 43

V PODSUMOWANIE

Ogólny stan techniczny budynku kościoła jest dobry, wymagane jest przeprowadzenie remontu wnętrza świątyni, miejscowych napraw elewacji oraz jej malowania. Należy przeprowadzić remont konstrukcji poziomów wieży a także przewidzieć remont konstrukcji dachu wieży kościoła.

Podczas prowadzenia przeglądów okresowych należy zwracać szczególną uwagę na konstrukcję nośną dachu. Zaleca się zaplanowania remontu więźby dachowej całego kościoła.

Wnioski

Powstałe na elewacji rysy są spowodowane pracą tynku i jego powolną degradacją. Zaleca się przeprowadzić wymianę uszkodzonych części tynku na nowe tynki wapienne.

Wewnętrzne uszkodzenia tynków spowodowane są wykonywaniem napraw nieodpowiednimi materiałami. Zakazuje się używania zapraw na bazie gipsu do jakichkolwiek prac naprawczych w kościele.

Opracował
inż. Juliusz Bończak

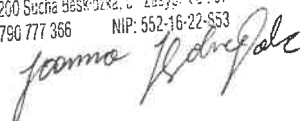
SPRAWOZDANIE Z PRAC BADAWCZO-STRATYGRAFICZNYCH

ELEWACJE I WNĘTRZE KOŚCIOŁA FILIALNEGO PW. ŚW. ANTONIEGO W NIEMSTOWIE

AUTOR PROGRAMU:

mgr sztuki Joanna Jędrzejak

KONSERWACJA I RESTAURACJA ZABYTKÓW
Joanna Jędrzejak
34-200 Sucha Beskidzka, ul. Zaszyty 10 737
tel. 790 777 366 NIP: 552-16-22-553

Legnica, październik 2020 r.

1. KARTA TYTUŁOWA	2
2. PRZEDMIOT PRAC	2
3. CHARAKTERYSTYKA I HISTORIA OBIEKTU	3
4. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ	6
5. ZAŁOŻENIA I PRZEBIEG BADAŃ	11
6. STRATYGRAFIA OBIEKTU	12
6.1. Wschodnia ściana prezbiterium.	12
6.2. Północna ściana prezbiterium.	13
6.3. Południowa ściana prezbiterium.	14
6.4. Nawa kościoła i kruchta.	15
6.5. Sklepienia kolebkowe.	16
6.6. Nisza na sakramentarium.	17
6.7. Zakrystia.	17
6.8. Wnętrze wieży - parter.	19
6.10. Wnętrze wieży - III kondygnacja.	21
6.11. Elewacja prezbiterium i nawy.	22
6.12. Elewacja wieży i zakrystii.	24
6.13. Stolarka okienna wieży.	25
6.14. Okna żaluzjowe wieży.	25
6.15. Drzwi główne do kościoła.	26
6.16. Drzwi główne do wieży.	27
6.17. Drzwi wewnętrzne - z nawy kościoła do wieży.	28
6.18. Drewniane schody wieży.	29
7. WNIOSKI Z PRZEPROWADZONYCH BADAŃ	30

1. KARTA TYTUŁOWA

obiekt: kościół,

rodzaj: budynek murowany z cegły i kamienia, otynkowany,

czas powstania: zbudowany w XV/XVI w., przebudowany w XVIII/XIX w./prawd. zmiana sklepienia nawy, przebudowa wieży,

użytkownik: Parafia Rzymskokatolicka w Miłoradzicach,

lokalizacja: woj. dolnośląskie, pow. lubiński, gmina Lubin,

nr w rejestrze: 597/L z 14.04.1981 r.

2. PRZEDMIOT PRAC

Badania stratygraficzne tynków na elewacjach, badania stratygraficzne tynków we wnętrzu, badania stratygraficzne stolarki drzwiowej i okiennej.

3. CHARAKTERYSTYKA I HISTORIA OBIEKTU

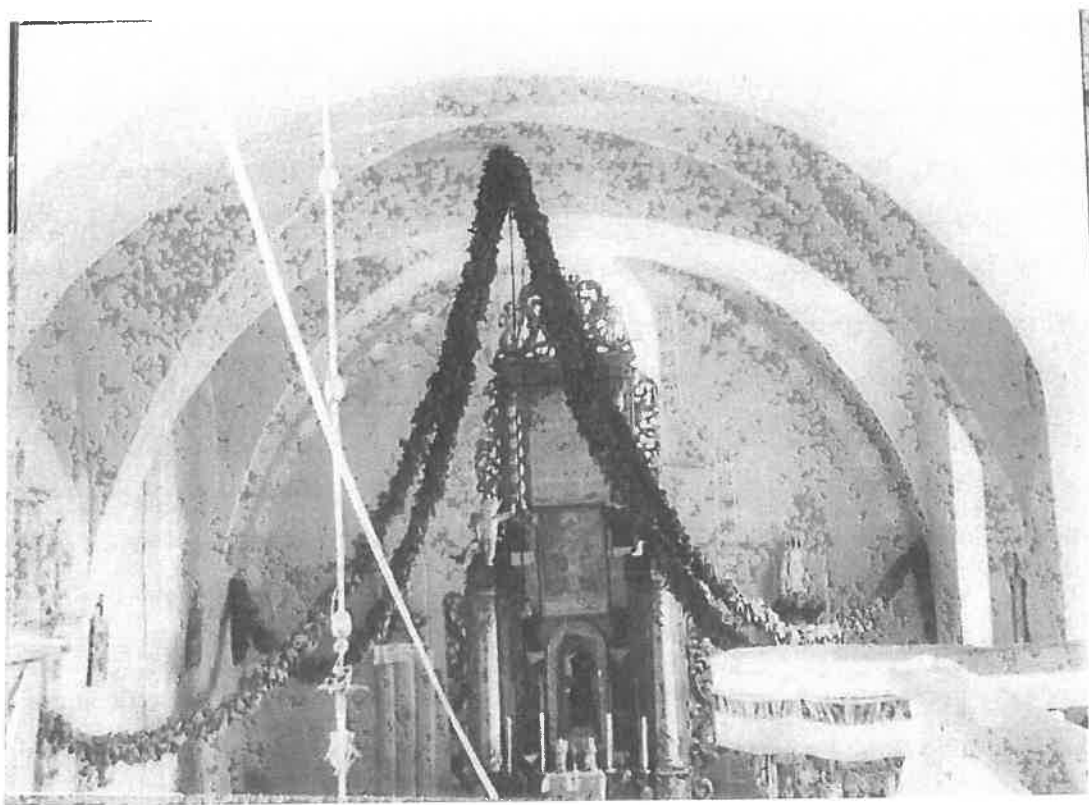
Pierwsze wzmianki dotyczące kościoła pojawiają się w roku 1364 i 1376. Obecny kościół filialny pw. św. Antoniego został prawdopodobnie wzniesiony pod koniec XVI wieku, na wcześniejszych założeniach gotyckich. Budynek jest orientowany, murowany z polnego kamienia i cegły, otynkowany. Jest to świątynia jednonawowa z wyodrębnionym, dwuprzęsłowym oraz prostokątnym prezbiterium o sklepieniu kolebkowym z lunetami. Całość w narożach wzmocniona przyporami.

Świątynia była przebudowywana w pierwszej połowie XVIII wieku — wymieniono wówczas sklepienie nawy i prezbiterium, oraz w XIX wieku — na osi nawy, od strony zachodniej, dobudowano niewielką prostokątną kruchtę. Wówczas dobudowano także czworoboczną wieżę usytuowaną w południowym narożniku nawy i prezbiterium. Do prezbiterium od strony północnej przylega zakrystia przykryta dachem pulpitowym. Dachy części nawowej i prezbiterium są dwuspadowe, ograniczone szczytami architektonicznymi. Wszystkie otwory okienne i portale są o wykroju ostrołukowym lub pełnym. Jedynie okna w zakrystii są prostokątne.

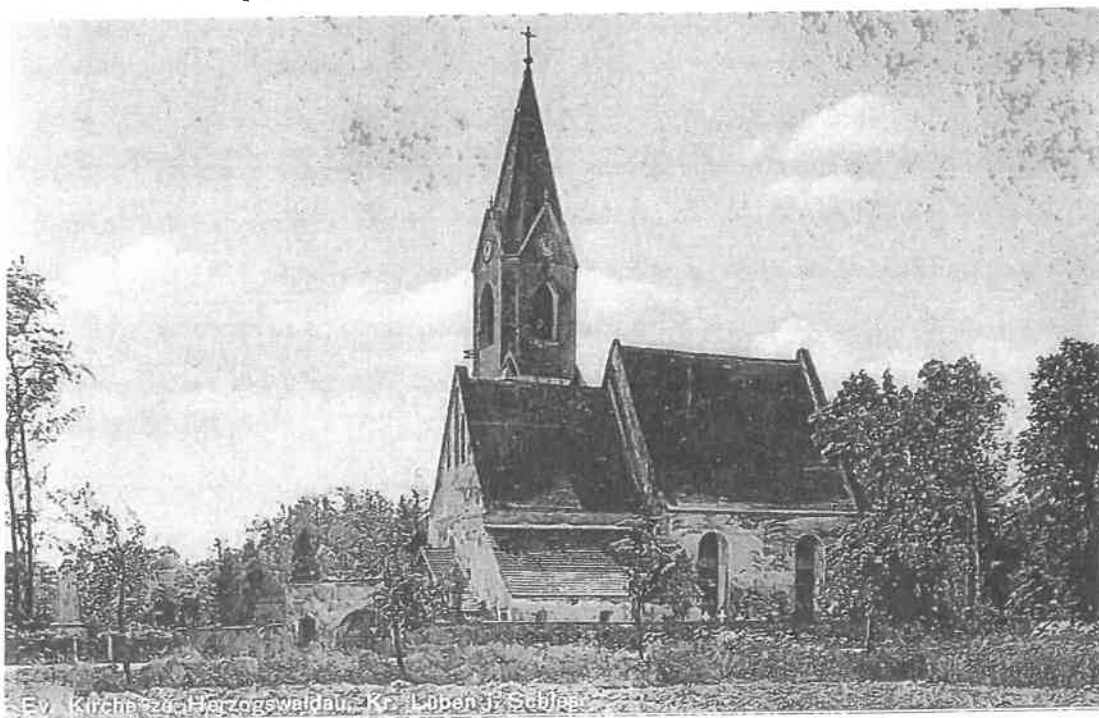
Wewnątrz świątyni, w ścianie prezbiterium, zachowało się przyściennie gotyckie sakramentarium wykonane z piaskowca na przełomie XV i XVI w. Na północnej ścianie prezbiterium znajdowały się niegdyś trzy całopostaciowe nagrobki renesansowe z wyobrażeniami zmarłych w strojach z epoki z uwydatnionym przyrodzeniem. Zostały one skute w latach 80-tych XX wieku podczas remontu świątyni. Parafianie tłumaczyli podjęte działania tym, iż dzieci nie mogły skupić się podczas mszy z powodu płaskorzeźb. Z kościoła usunięto również prospekt organowy wraz z malowaną emporą z XVIII w., gdyż były zniszczone przez drewnojady. Nie wiadomo co się stało z amboną z II połowy XVII w.¹ Z wystroju zachował się jedynie ołtarz główny z XIX wieku.

Wieża z zegarem została uszkodzona podczas działań wojennych, w trakcie odbudowy nie przywrócono jej pierwotnej wysokości, obniżono okna ostatniej kondygnacji i nakryto niskim czterospadowym daszkiem.

¹ <http://www.glogow.pl/okolice/podstrony/lubinski/niemstow.htm> (dostęp: 05.09.2020 r.).

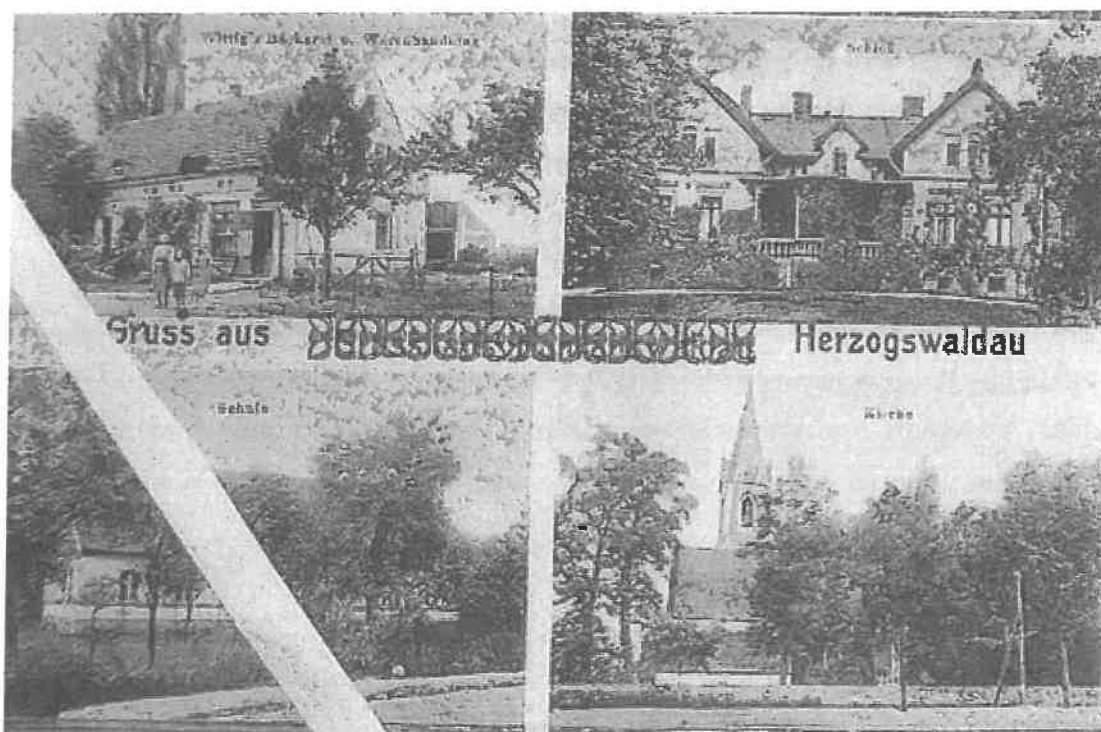
il. 1. Fotografia archiwalna wnętrza kościoła pw. św. Antoniego w Niemstowie ze zbiorów DWKZ w Legnicy. Widoczne XIX wieczne polichromie w prezbiterium. Obecnie niezachowane.

il. 2. Kościół filialny pw. św. Antoniego w Niemstowie na starej fotografii. Lata 1910-1920.
Źródło: <https://polska-org.pl/3487127.foto.html> (dostęp: 05.09.2020 r.).

il. 3. **Lata 1910-1920.** Kościół filialny pw. św. Antoniego w Niemstowie na starej fotografii.
 Źródło: <https://polska-org.pl/6004453.foto.html?idEntity=524891> (dostęp: 05.09.2020 r.).

il. 4. Widoczna elewacja wieży kościoła.
 Źródło: <https://archiwum.allegro.pl/oferta/niemstow-k-lubin-palac-szkola-kosciol-i7286431016.html>
 (dostęp: 06.10.2020).

4. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

Obiekt przebudowywany na przełomie XVIII i XIX wieku, w II połowie XX wieku poddawany remontom zarówno w środku jak i na zewnątrz, użytkowany. Budynek przez lata narażony był na wszystkie rodzaje zniszczeń.

Wnętrze budynku kościoła w latach 80-tych XX wieku było poddane pracom renowacyjnym polegającym na wykonaniu nowych tynków i monochromii. Nie prowadzono dokumentacji z przeprowadzonych działań. Na zdjęciu archiwalnym można zaobserwować XIX-sto wieczną dekorację ścienną, którą pamiętają jeszcze najstarsi parafianie. Niestety została ona usunięta z częścią tynków podczas remontu na początku lat 80. XX w. Położono wówczas nowe tynki w prezbiterium, a następnie w nawie kościoła i pomalowano je na biało. Fragmentarycznie zachowały się relikty XIX-sto wiecznych tynków w żółtawym odcieniu. Parafianie tłumaczyli, iż stare narzuty zostały skute ponieważ były "krzywe", a nierówności ścian zniwelowano wklejaniem dachówek na zaprawę. Pod relikdami XIX-sto wiecznych zapraw nie występują pierwotne wyprawy tynkarskie z czasów budowy kościoła. Późniejsze XIX-sto wieczne wyprawy tynkarskie zachowały się również w niszy na sakramentarium oraz na południowej ścianie zakrystii. W cyborium można zaobserwować kilka białych pobiał i ugrowy kolor między nimi. Powłoki wykonane są w technice wapiennej.

Na północnej ścianie prezbiterium znajdowały się trzy renesansowe epitafia, z męskimi postaciami w strojach z epoki, w tym z okazałymi saccami, które były powodem zgorszenia, zwłaszcza dzieci, w związku z czym tablice epitafijne postanowiono skuć podczas remontu w latach 80-tych XX w., a ich części wysypać poza murem kościoła po wschodniej stronie, obok toalet.

Fot. 1. Fragment epitafium usuniętego z wnętrza kościoła pw. św. Antoniego w Niemstowie, znajdujący się za murem kościoła po stronie wschodniej.

Z wnętrza kościoła usunięto również drewniane empory, w ich miejsce zbudowano murowany balkon chóru i biegnące na niego lastrykowe schody.

Fot. 2. Widok na chór kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie. Wzdłuż nawy kościoła w przeszłości biegły drewniane empory.

Na posadzce kościoła położono lastryko.

Po latach, w dolnych partiach ścian kościoła pojawił się problem z zawilgoceniem. W celu pozbycia się nieestetycznego problemu położono na nich nową warstwę wyrównawczą - prawdopodobnie gładź szpachlową. Przypuszczalnie w tym czasie również pojawił się różowy kolor ścian kościoła. Po pewnym okresie gładź zaczęła się "odparzać" i odpadać fragmentami. Na odsłoniętej powierzchni wtórnych tynków powstały wykwity solne na skutek zasolenia dolnej części murów.

Fot. 3. *Widok na dolną część ścian we wnętrzu kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie. Wzdłuż przyziemia pojawiły się wykwity solne.*

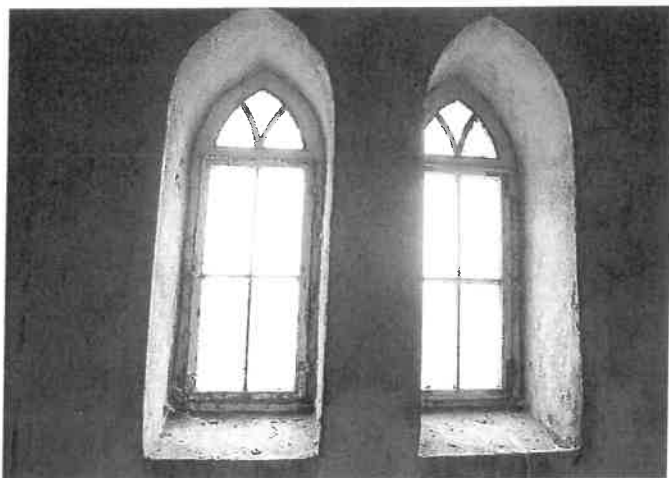
W wieży stare wyprawy tynkarskie zachowane w strefie parteru i na III kondygnacji.

W środkowych partiach wieży znajdują się wtórne wyprawy cementowe.

Fot. 4. *Parter wieży. Na ścianach widoczne zachowane pierwotne wyprawy tynkarskie eksponujące naturalną krzywiznę muru.*

Okna wieży oryginalne XIX-wieczne w kolorze białym z okuciami. Na zewnętrznej stronie ramiaki wtórnie przemalowanie brązową farbą olejną. Stan drewna i okuć stolarki okiennej stosunkowo dobry.

Fot. 5 i 6. Okna wieży.

↓ *Fot. 7. Drzwi główne do kościoła.*

Główne drzwi kościoła zachowane są w dobrym stanie. Poddane były renowacji, podczas której na ich powierzchni odznaczyły się ślady po narzędziach, którymi je czyszczono. Pierwotne warstwy barwne drzwi usunięto bardzo skrupulatnie. Skrzydła pomalowano lakierobejcą. W późniejszym czasie rewers także brązową farbą olejną.

Struktura drewna uległa naturalnym pęknięciom w wyniku naprężeń materiału.

Dwoje drzwi wieży (zewewnętrzne i wewnętrzne) pokryte są brązowymi farbami olejnymi, wcześniej ugowymi i oliwkowymi. Wszystkie drzwi prawdopodobnie pierwotnie były pokostowane.

Schody na chór przemalowane wtórnymi farbami olejnymi, możliwe, iż również w tym przypadku pierwotnie eksponowano naturalne usłojenie i barwę drewna.

Na zachowanej fotografii archiwalnej z połowy XX w. widoczne są tynki na murach kościoła. Zostały one usunięte podczas remontu elewacji w 2008 roku.

Na wszystkie elewacje narzucono współczesne wyprawy wapienno-piaskowe z dodatkiem cementu, po uprzednim oczyszczeniu lica muru. W trakcie prac podcięto także stare spoinowanie murów, które możemy zaobserwować od strony strychu. Wokół cokołu wykonano wylewkę, a elewacje pomalowano na jasny ugrowy kolor.

Obecnie na współczesnych tynkach elewacyjnych można zaobserwować: lekkie spękania, odspojenia, spęcherzenia, mechaniczne obtłuczenia, zacieki oraz zawilgocenia i związane z nimi porażenie mikrobiologiczne, zwłaszcza w części cokołowej. Przyczyną zawilgocenia elewacji, zwłaszcza w części cokołowej był brak odwodnienia w przeszłości. W ostatnich latach wykonano izolację murów kościoła.

il. 5. Lata 1945-1946. Archiwalna fotografia, ukazująca jedną z faz historycznych na elewacji. Kościół w Niemstowie po przejściu frontu II wojny światowej. Zdjęcie z dawnych zbiorów pierwszego powojennego proboszcza w Lubinie franciszkanina Ernesta Białka.

Źródło: <https://dolnoslaskie.fotopolska.eu/722179.foto.html> (dostęp: 06.10.20).

5. ZAŁOŻENIA I PRZEBIEG BADAŃ

W przyszłości planuje się przeprowadzenie prac renowacyjnych świątyni, m. in. takich jak: wymianę zmurszałych tynków we wnętrzu (w partii przyziemia), malowanie wnętrza, a także elewacji, odnowienie stolarki drzwiowej i okiennej. Dotychczasowe prace przy budynku kościoła odbywały się metodą gospodarczą i nie prowadzono dokumentacji z przeprowadzonych czynności.

W związku z tym należało przeprowadzić badania stratygraficzne tynków elewacji, wnętrza oraz stolarki drzwiowej i okiennej. Badania miały na celu określenie chronologii występujących warstw technologicznych i nawarstwień historycznych, (takich jak podstawowy budulec, zaprawy, podkłady i warstwy malarskie). Co w przypadku badań architektury poszerza wiedzę na temat pierwotnej technologii wykonania i oryginalnej kolorystyki elewacji i jej detalu architektonicznego.

Wyniki badań pozwolą na odpowiednie decyzje konserwatorskie dotyczące możliwości powrotu do pierwotnych lub wtórnych (historycznych) założeń estetycznych świątyni.

Wykonano sondy schodkowe i płaszczyznowe na wszystkich ścianach wewnętrznych i zewnętrznych kościoła oraz wieży, na stolarce drzwiowej i okiennej.

6. STRATYGRAFIA OBIEKTU

6.1. Wschodnia ściana prezbiterium.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		róż 9176 z kolornika Keim Exclusive	IV f. chr. pocz. XXI w.	farba emulsyjna
2.		szlichta wyrównawcza z dodatkiem gipsu	IV f. chr. pocz. XXI w.	warstwa wyrównawcza w partii przyziemia
3.		biel	IV f. chr. pocz. XXI w.	biała farba wykończeniowa
4.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu w ciepłym odcieniu	III f. chr. lata 80. XX w..	tynk (narzut i wykończenie)
5.		ceramika	III f. chr. lata 80. XX w..	dachówki, warstwa wyrównawcza
6.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. koniec XVI w.	spoinowanie cegły i kamienia
7.		kamień i cegła	I f. chr. koniec XVI w.	mur

Fot. 8. Odkrywka na wschodniej ścianie prezbiterium. Brak pierwotnych wypraw tynkarskich. Na murze znajduje się bezpośrednio współczesny tynk wapienno-piaskowy z dodatkiem cementu.

6.2. Północna ściana prezbiterium.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chr. i datowanie	Określenie warstwy
1.		róż 9176 z kolornika Keim Exclusive	IV f. chr. pocz. XX w.	farba emulsyjna
2.		szlichta wyrównawcza z dodatkiem gipsu	IV f. chr. pocz. XX w.	tylko w dolnych partiach
3.		biel	IV f. chr. pocz. XX w.	farba wykończeniowa
4.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu w ciepłym odcieniu	III f. chr. lata 80. XX w.	tynek
5.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu w zimnym odcieniu	III f. chr. lata 80. XX w.	obrzutka
6.		ceramika	III f. chr. lata 80. XX w.	dachówki, warstwa wyrównawcza
7.		żółty cytrynowy	II f. chr. XIX ?	śladowe ilości
8.		zaprawa wapienno-piaskowa	II f. chr. XIX ?	tynek
9.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. XVI w.	spoinowanie cegły i kamienia
10.		kamień i cegła	I f. chr. XVI w.	mur

Fot. 9 i 10. Odkrywki w dolnej i górnej części ściany północnej prezbiterium. Na ścianie północnej prezbiterium znajdują się wtórne narzuty. Nie zidentyfikowano pierwotnych gotyckich wypraw.

6.3. Południowa ściana prezbiterium.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		róż 9176 z kolornika Keim Exclusive	IV f. chr.	farba emulsyjna
2.		szlichta wyrównawcza z dodatkiem gipsu	IV f. chr.	tylko w dolnych partiach
3.		biel	IV f. chr. pocz. XXi w.	farba wykończeniowa
4.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu w ciepłym odcieniu	III f. chr. lata 80. XX w.	tynk
5.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu w zimnym odcieniu	III f. chr. lata 80. XX w.	obrzutka
6.		ceramika	III f. chr. lata 80. XX w.	dachówki, warstwa wyrównawcza
7.		zaprawa wapienno-piaskowa	I	spoinowanie cegły i kamienia
8.		kamień i cegła	(I f. chr.)	mur

Fot. 11. Odkrywka w górnej części ściany południowej prezbiterium.

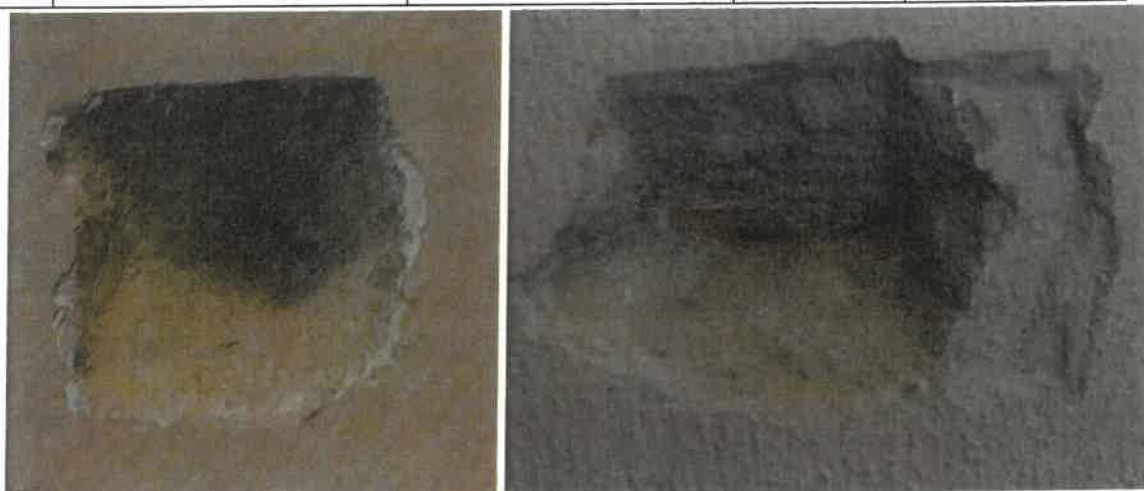
Widoczne wtórne tynki z dodatkiem cementu

i współczesne wymalowanie kościoła.

Brak tynków pierwotnych.

6.4. Nawa kościoła i kruchta.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		róż 9176 z kolornika Keim Exclusive	IV f. chr.	farba emulsyjna
2.		szlichta wyrównawcza z dodatkiem gipsu	IV f. chr.	tylko w dolnych partiach
3.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu w ciepłym odcieniu	IV I f. chr.	przecierka
4.		biel	III f. chr.	farba wykończeniowa
5.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu w zimnym odcieniu	III f. chr. lata 80. XX w.	obrzutka
6.		ceramika	III f. chr. lata 80. XX w.	dachówki, warstwa wyrównawcza
7.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. XVI w.	spoinowanie cegły i kamienia
8.		kamień i cegła	I f. chr. XVI w.	mur

Fot. 12 i 13. Odkrywki w nawie i kruchcie. Widoczne wtórne współczesne narzuty z dodatkiem cementu i współczesne wymalowanie kościoła. Brak tynków pierwotnych.

6.5. Sklepienia kolebkowe.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		róż 9176 z kolornika Keim Exclusive	IV f. chr. pocz. XXI w.	farba emulsyjna
2.		szlichta wyrównawcza z dodatkiem gipsu	IV f. chr. pocz. XXI w.	tylko w dolnych partiach
3.		biel	IV f. chr. lata 80. XX w.	farba wykończeniowa
4.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu w ciepłym odcieniu	III f. chr. lata 80. XX w.	tynk
5.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu w zimnym odcieniu	III f. chr. lata 80. XX w.	obrzutka
7.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. XVIII w.	spoinowanie cegły i kamienia
8.		kamień i cegła	II f. chr. XVIII w.	mur

Fot. 14 i 15. Odkrywki płaszczyznowe na sklepieniu kolebkowym prezbiterium i w części chóru.

6.6. Nisza na sakramentarium.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		pobiała szarawa	?	pobiała wapienna
2.		pobiała	?	pobiała wapienna
3.		krémowy kolor nr 9115 z kolornika KEM	?	farba wapienna
4.		pobiała	?	pobiała wapienna
5.		zaprawa wapienno-piaskowa	?	tynk
6.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. koniec XVI w.	spoinowanie cegły i kamienia
7.		kamień i cegła	I f. chr. koniec XVI w.	mur

Fot. 16. Odkrywka w niszy sakramentarium.
Zidentyfikowano wapienno-piaskową wyprawę i jasno-ugrowy kolor na pobiale.

6.7. Zakrystia.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		róż 9176 z kolornika Keim Exclusive	IV f. chr. pocz. XXI w.	farba emulsyjna
2.		pobiała	>	współczesne wymalowanie
3.		kremowy ner 9115 Keim	?	współczesne wymalowanie
4.		róż nr 9125 Keim	?	współczesne wymalowanie
5.		żółty 9036	?	współczesne wymalowanie
6.		niebieski 9488	?	klejówka
7.		ciepła pobiała kolor nr 9531 KEIM	II fchr. XIX w. ?	farba wapienna
8.		zaprawa wapienno-piaskowa	II fchr. XIX w. ?	tynek
9.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f.chr. koniec XVI w.	spoinowanie cegły i kamienia
10.		kamień i cegła	I f.chr. koniec XVI w.	mur

Fot. 17. Sonda schodkowa na południowej ścianie zakrystii.
Zidentyfikowano wtórne XIX-wieczne tynki.

6.8. Wnętrze wieży - parter.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		biel		farba emulsyjna
2.		ugier		farba wapienna
3.		pobiała		farba wapienna
4.		pobiała beżowa 9097, 9255, 9276	II f. chr.	farba wapienna
5.		gruboziarnisty tynk w ciepłym odcieniu	II f. chr.	tynk
6.		jasno-ceglasty kolor	I f. chr. wieży XIX w.	farba wapienna
7.		zaprawa wapienno-piaskowa, może to również być obrzutka	I f. chr. wieży XIX w.	tynk gruboziarnisty
8.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. wieży XIX w.	spoinowanie cegły i kamienia
9.		kamień i cegła	I f. XIX w. wieży	mur

Fot. 17 i 18. Widoczna odkrywka płaszczyznowa i sonda pasowa na ścianach wewnętrznych wieży (parter). Ściany wieży posiadają 2 warstwy tynków, pierwszy bardzo nieregularny z jasno-ceglastym wykończeniem. Drugi gruboziarnisty, który z czasem był bielony.

6.9. Wnętrze wieży - I i II kondygnacja.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		biel	III f. chr. lata 80. XX w.	farba wykończeniowa
2.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu	III f. chr. lata 80. XX w.	tynek
3.		kolor nr 9057 kolornik Keim	I f. chr. XIX w.	farba wapienna
4.		zaprawa wapienno-piaskowa w ciepłym odcieniu	I f. chr. wieży XIX w.	tynek gruboziarnisty brak koloru
5.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. wieży XIX w.	spoinowanie cegły i kamienia
6.		cegła	I f. chr. wieży XIX w.	mur

Fot. 18. Naturalna odkrywka pierwotnych warstw technologicznych XIX-wiecznej wieży.
Widoczny janougrowy kolor w ościeżu wieży.

6.10. Wnętrze wieży - III kondygnacja.

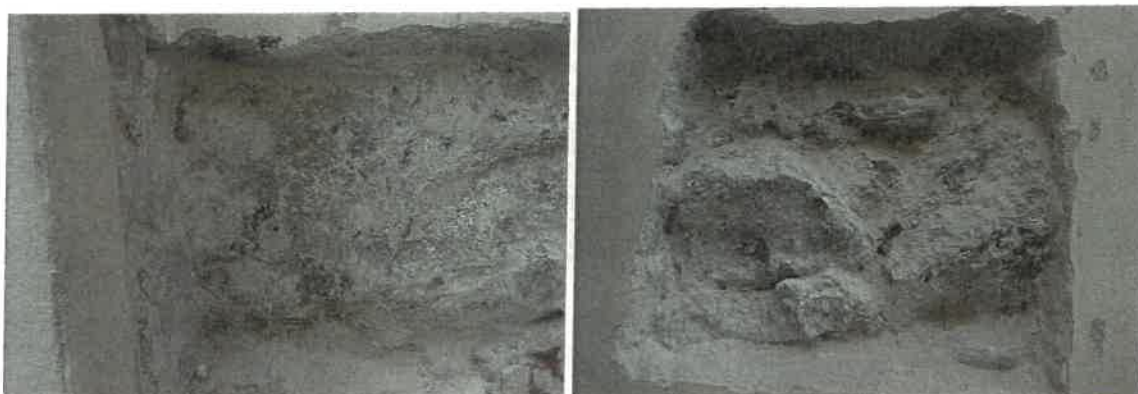
Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		biel	II f. chr. (III f. chr. kościoła) lata 80. XX w.	współczesna biała farba
2.		zaprawa piaskowo-wapienna z dodatkiem cementu w ciepłym odcieniu	II. f. chr. wieży (III f. chr. kościoła lata 80. XX w.)	przecierka
3.		zaprawa wapienno-piaskowa w ciepłym odcieniu	I f. chr. wieży XIX w.	tynk gruboziarnisty
4.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. wieży	spoinowanie cegły
5.		cegła	I f. chr. wieży XIX w.	mur

Fot. 19. Naturalna odkrywka na trzeciej kondygnacji wieży. Widoczny mur ceglany spoinowany zaprawą wapienno-piaskową, obrzucony gruboziarnistym tynkiem wapienno-piaskowym. Wymalowanie tynku nie zachowało się. Po wojnie na ściany wieży położono przecierkę wapienno-piaskową z dodatkiem cementu i pomalowano w białym kolorze.

6.11. Elewacja prezbiterium i nawy.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza ch. i datowanie	Określenie warstwy
1.		jasny ugier z kolornika Keim Exclusive nr 9057	III f. chr. pocz. XXI w.	farba elewacyjna
2.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu	III f. chr. pocz. XXI w.	tynk (narzut i wykończenie)
3.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. koniec XVI w.	spoinowanie cegły i kamienia
4.		kamień i cegła	I f. chr. koniec XVI w.	mur

Fot. 20, 21 i 22. Sondy płaszczyznowe na elewacji prezbiterium i nawy kościoła. Widoczne wtórne współczesne tynki na XVI-wiecznym murze kamienno-ceglanym. Podczas prac tynkarskich usunięto część spoinowania i zastąpiono go współczesną zaprawą wapienno-piaskową z dodatkiem cementu.

Fot. 23. Na cokole kościoła wykonano oszalowanie i wylewkę betonową a następnie tynki.

Fot. 24. Przypuszczalnie pierwotnie elewacja posiadała wykończenie zacieraną gruboziarnistą spoiną na bazie wapna i piasku, węgla drzewnego i dodatków organicznych, tak jak ma to miejsce na murze szczytu kościoła znajdującym się pod więźbą dachową.

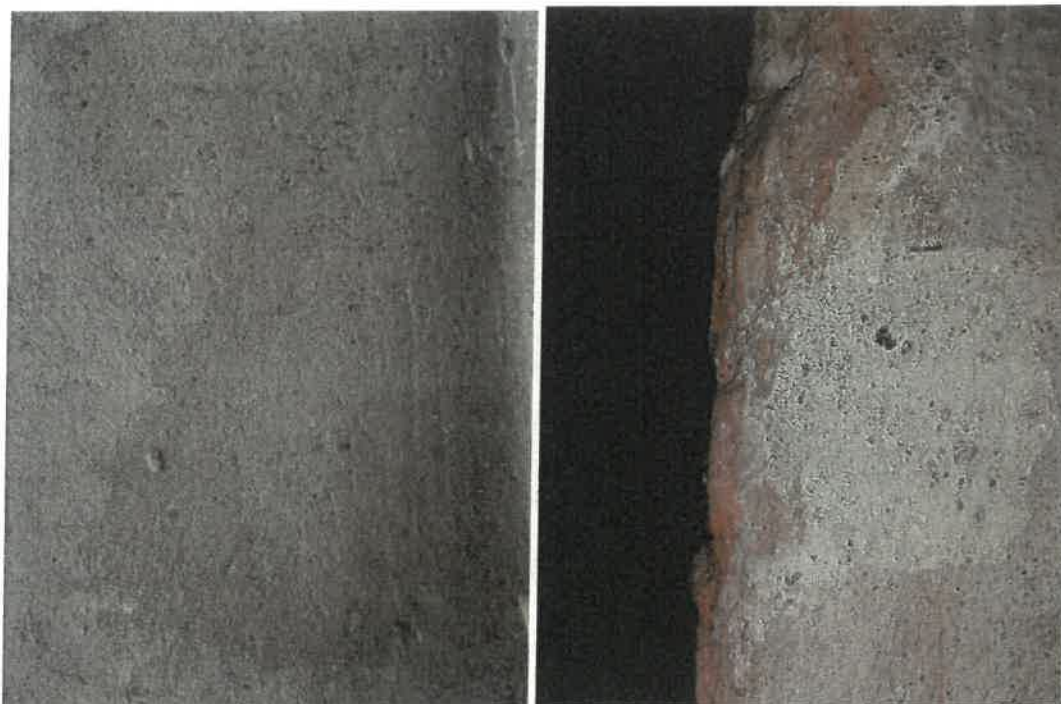

Fot. 25. Widoczne opracowanie spoiny od strony wnętrza muru, szczyt kościoła.

6.12. Elewacja wieży i zakrystii.

Podobnie jak w przypadku nawy i prezbiterium z wieży usunięto pierwotne tynki podczas ostatniego remontu i położono współczesną mocną zaprawę wapienno-piaskową z dodatkiem cementu. Zachowane fragmenty pierwotnych XIX-wiecznych wypraw tynkarskich wieży można zaobserwować na jej górnych kondygnacjach. Zaprawa była gładko zacierana. Detal architektoniczny prawdopodobnie walorowo był jaśniejszy od ścian elewacji.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		jasny ugier z kolornika Keim Exclusive nr 9057	III f. chr. pocz. XXI w.	farba elewacyjna
2.		zaprawa wapienno-piaskowa z dodatkiem cementu	III f. chr. pocz. XXI w.	tynk (narzut i wykończenie)
3.		zaprawa wapienno-piaskowa	I f. chr. XIX w.	spoinowanie cegły i kamienia
4.		kamień i cegła	I f. chr. XIX w.	mur

Fot. 26 i 27. Widoczne gładko zacierane gruboziarniste XIX-wieczne tynki wieży.

6.13. Stolarka okienna wieży.

Okna oryginalne XIX-sto wieczne z białą farbą. Na zewnątrz przemalowane brązową farbą olejną.

6.14. Okna żaluzjowe wieży.

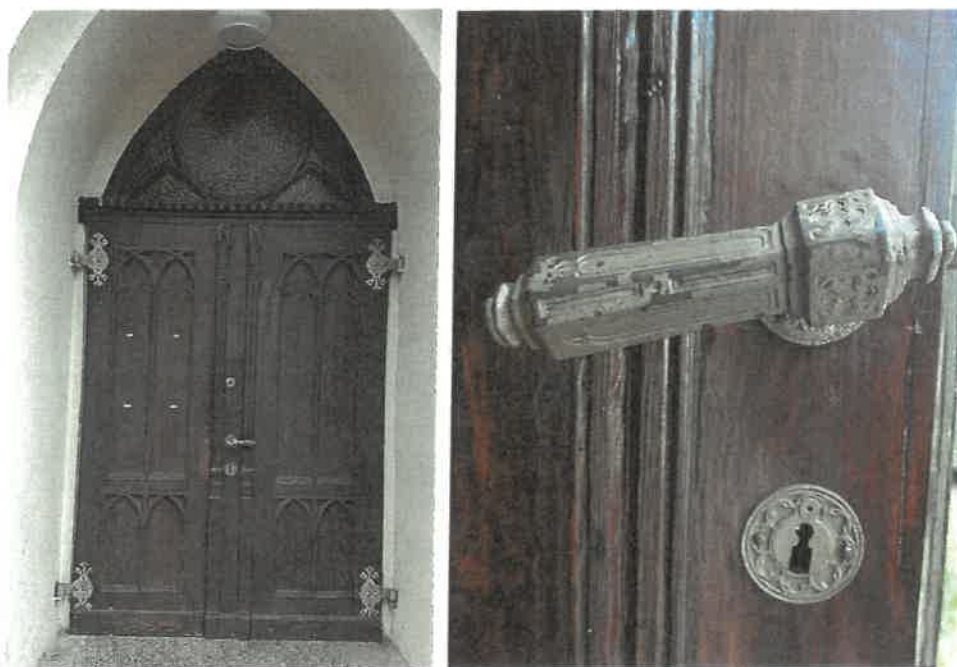

Fot. 29 i 30. Żaluzje okienne powojenne z drewna iglastego, pokryte warstwą zabezpieczającą drewno.

6.15. Drzwi główne do kościoła.

Awers i rewers.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		brąz	IV f. chr.	farba na awersie
2.		metaliczna i brązowa farba olejna	III f. chr. XXI w	przemaalowanie klamek, okuć i zamków
3.		lakierobejca w kolorze bordowym/wiśniowym	III f. chr. XXI w.	współczesna powłoka wykończeniowa
4.		szkło	II f. chr. XXI w	współczesna szkło dekoracyjne
5.		kit	II f. chr. XXI w.	kit szklarski
6.		metal	I f. chr. XIX w.	okucia, klamki, zamek
7.		drewno	I f. chr. XIX w.	drewno

Fot. 31 i 32. Drzwi wejściowe do kościoła. Brak zachowanego pierwotnego wykończenia drzwi. Klamka i szyld wtórnie przemaalowane.

6.16. Drzwi główne do wieży.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		farba olejna brązowa	III f. chr. XXI w	współczesna powłoka wykończeniowa
2.		metaliczna i brązowa farba olejna	II f. chr. XXI w	przemalowanie klamek, okuć i zamków
4.		szkło	II f. chr. XXI w	współczesna szkło dekoracyjne
3.		kit szklarski	II f. chr. kościoła XXI w	masa ramiarska
5.		ugier	II f. chr. XXI w.	farba olejna
6.		metal	I f. chr. XIX w.	okucia, klamki, zamek
7.		drewno	I f. chr. XIX w.	drewno

Fot. 33 i 34. Drzwi wejściowe do wieży kościoła. Brak zachowanego pierwotnego wykończenia drzwi (prawdopodobnie pokostowane).

6.17. Drzwi wewnętrzne - z nawy kościoła do wieży.

Awers i rewers.

Nr w. tech.	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Oznaczenie kolorystyczne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna i datowanie	Określenie warstwy
1.		brąz	IV f. chr. drzwi XXI w.	współczesna powłoka wykończeniowa
2.		oliwkowy	III f. chr. drzwi XX w.	farba olejna
3.		ceglasto-różowy	II f. chr. drzwi XX w.	farba olejna
4.		metal	I f. chr. XIX w.	okucia, klamki, zamek
5.		drewno	I f. chr. XIX w.	drewno

Fot. 35 i 36. Na drzwiach znajdują się wtórne powłoki olejne. Drzwi prawdopodobnie były pokostowane lub usunięto pierwotne kryjące warstwy malarskie.

Pierwotne wykończenie elewacji nie było możliwe do zidentyfikowania. Historyczne tynki zostały usunięte podczas remontu w 2008 roku, (wymieniono także część spoinowania). Fasady pokryto mocnymi zaprawami wapienno-piaskowymi z dodatkiem cementu. W trakcie badań stratygraficznych zidentyfikowano pierwotne gruboziarniste spoinowanie muru zaprawą wapienno-piaskową w ciepłej tonacji. Nie wiadomo, czy spoina była częściowo zacierana na nieregularny kamienno-ceglany wątek, gdyż oczyszczono dokładnie mur, podkuto i częściowo wymieniono spoinę na nową. Nie zidentyfikowano także obecności reliktywów wcześniejszych tynków, które można zaobserwować na przedwojennych fotografiach archiwalnych.

W epoce średniowiecza mur mógł być odsłonięty i posiadać jedynie tynkowane i bielone blendy i ościeża. Popularne było również kontrastowanie wypukłej, białej fugi z czerwienią cegieł. Spoina mogła zachodzić częściowo na kamienne lico. Popularne również było cienkie zatarcie zaprawą murów świątyni.

Na zdjęciach archiwalnych wieży widoczne są gładko zacierane tynki. Usunięcie historycznej substancji podczas remontu uniemożliwiło zidentyfikowanie podziałów kolorystycznych detalu architektonicznego. Wiadomo, że wieża była w jasnougrowym odcieniu 90, do którego nawiązuje jej obecna kolorystyka. Kolor ten zidentyfikowano w ościeżach okiennych.

W dalszej przyszłości, podczas kolejnego remontu elewacji, podczas którego będzie planowana wymiana tynków, należy po odbiciu wypraw i odsłonięciu pierwotnego muru przeprowadzić powtórny analizę. Szczególną uwagę należy zwrócić na trudno dostępne miejsca i zakamarki, w których mogłyby jeszcze występować resztki pierwotnego opracowania powierzchni murów. W przeciwnym wypadku konserwacja estetyczna powinna być przeprowadzona na podstawie wyglądu analogicznych budowli z tego samego okresu historycznego i rejonu.

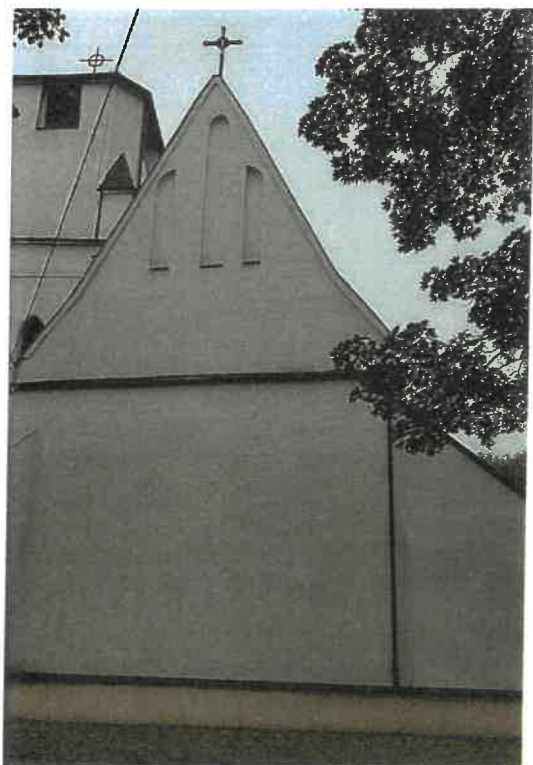
Stolarka okienna wieży posiada zachowane oryginalne białe wykończenie okien, które należy odrestaurować.

Stolarka drzwiowa posiada wtórne przemalowania. Nie występują warstwy pierwotne. Drzwi główne zostały gruntownie oczyszczone. Zaleca się zniwelowanie śladów po narzędziach czyszczących na powierzchni drzwi i zabezpieczeniu ich kryjącymi powłokami malarskimi w kolorze wiśniowego brązu odpornymi na warunki atmosferyczne. Dwoje drzwi do wieży oraz schody, również posiadają wyłącznie wtórne przemalowania. Postępowanie analogiczne jak w przypadku drzwi głównych.

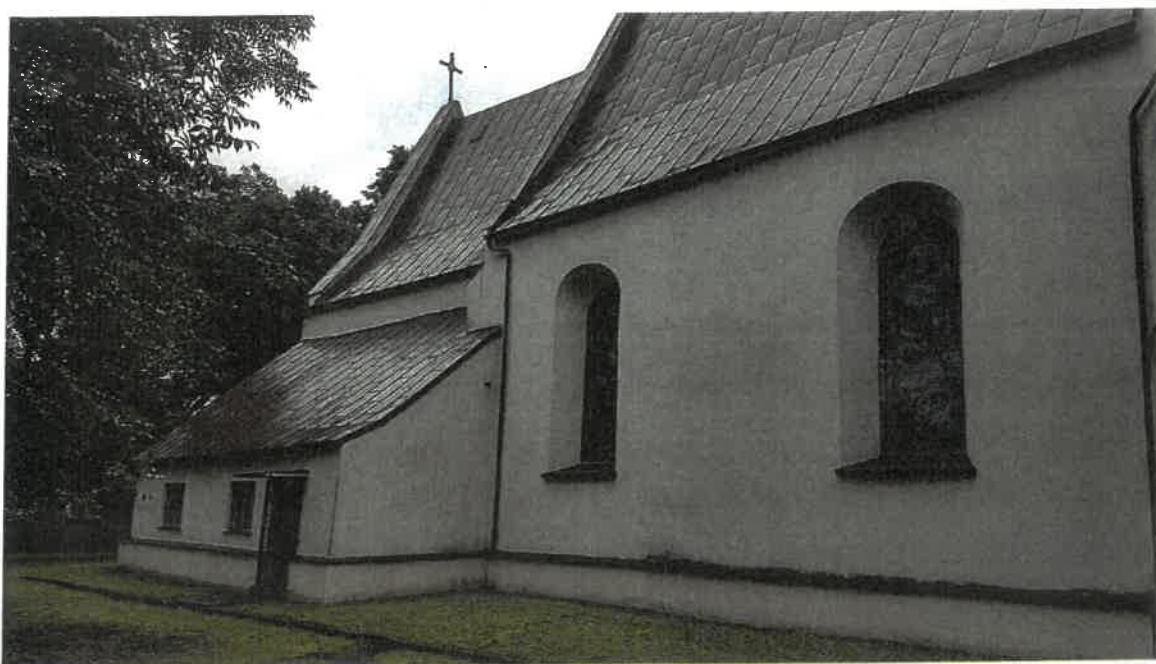
8. FOTOGRAFIE

Fot. 39. Elewacja frontowa (zachodnia) kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie.

Fot. 40. Elewacja wschodnia kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie.

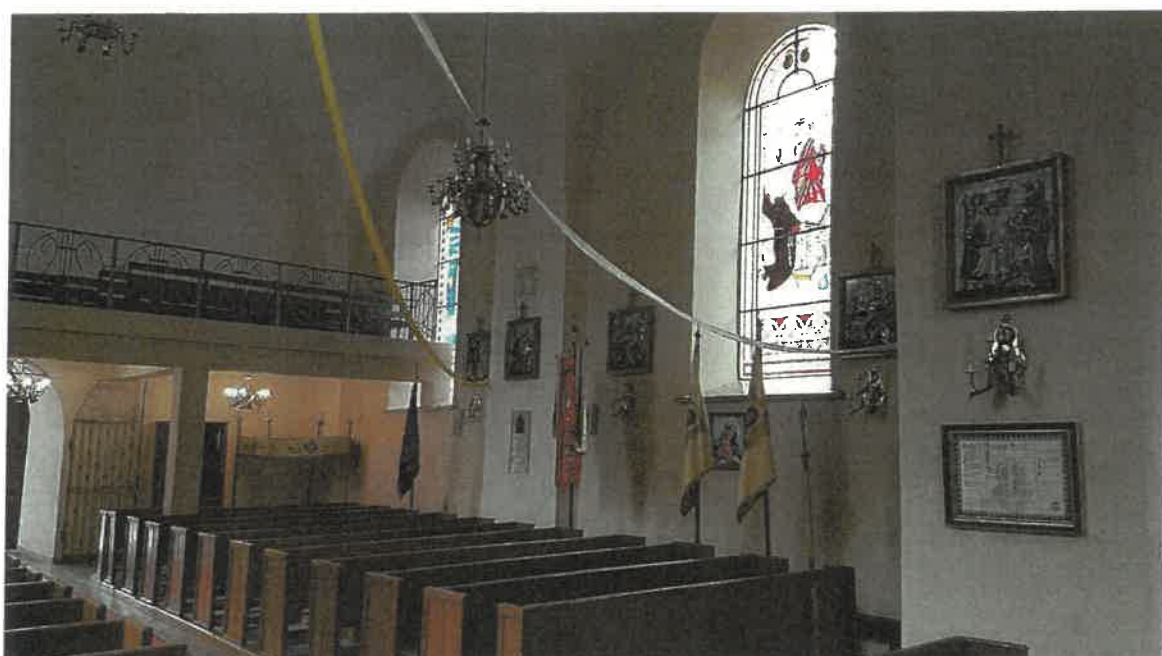
Fot. 41. Elewacja północna kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie.

Fot. 42. Elewacja południowa kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie.

Fot. 43. Widok na prezbiterium kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie.

Fot. 44. Widok na północną ścianę nawy kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie.

Fot. 45. Widok na południową ścianę nawy kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie.

Fot. 46. Widok na zachodnią ścianę nawy (chór) kościoła filialnego pw. św. Antoniego w Niemstowie.

Fot. 47 i 48. Rewers drzwi wejściowych do kruchty kościoła w elewacji frontowej.

Fot. 49. Drzwi wejściowe w wieży dobudowanej w XIX wieku w południowym narożniku nawy i prezbiterium.

Fot. 50. Drzwi z wieży do nawy kościoła pw. św. Antoniego w Niemstowie.

Fot. 51. Wnętrze zakrystii (XIX w.) kościoła pw. św. Antoniego w Niemstowie.

PROJEKTY KONSTRUKCYJNO-BUDOWLANE

bonitas

BONITAS Juliusz Bończak
Pątnów Legnicki 10E
59-216 Kunice

NIP: 692-136-06-01
REGON: 390575110
+48 603 133 031
biuro@bonitas.pl

INFORMACJA BIOZ

REMONT KOŚCIOŁA FILIALNEGO P.W. ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO W NIEMSTOWIE

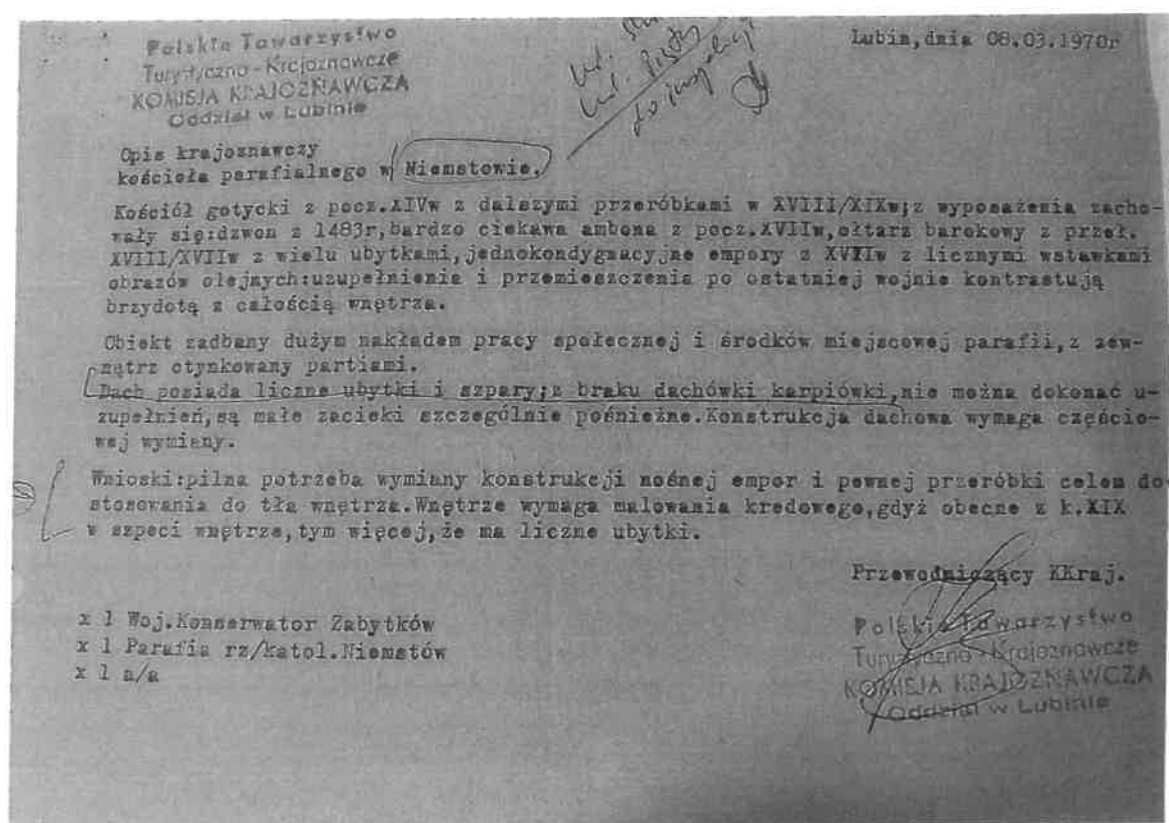
<i>OBIEKT</i>	KOŚCIÓŁ FILIALNY
<i>ZABYTEK</i>	Wpisany do rejestru zabytków pod nr 597/L z dnia 14.04.81
<i>ADRES</i>	Niemstów 84, 59-323 Mitoradzice
<i>DZIAŁKA</i>	j.e.021102_2.0019.405, Dz. 405 obręb Niemstów, Gmina Lubin (obszar wiejski)

<i>INWESTOR</i>	Parafia Rzymskokatolicka w Mitoradzicach
<i>ADRES</i>	59-323 Mitoradzice 42

<i>JEDNOSTKA PROJEKTOWA</i>	BONITAS JULIUSZ BOŃCZAK, NIP 692-136-06-01
<i>ADRES</i>	Pątnów Legnicki 10E, 59-216 Kunice
<i>KONTAKT</i>	Tel. +48 500 274 942, biuro@bonitas.pl , sieradzkoła@wp.pl

BRANŻA	PROJEKTANT, UPRAWNIENIA	PODPIS
ARCHITEKTURA PROJEKTANT	mgr inż. arch. Wojciech SIERADZKI uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej nr ewid. 59/07/DOIA	MGR INŻ. ARCH. WOJCIECH SIERADZKI Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej nr ewid. 59/07/DOIA

Data opracowania: 15.09. 2020

Fot. 52. Notatka z archiwum DWKZ Delegatura w Legnicy.

I SPIS ZAWARTOŚCI

I STRONA TYTUŁOWA.....	1
I SPIS ZAWARTOŚCI.....	2
INFORMACJA DOTYCZĄCA PLANU BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA.....	3
1. Podstawa opracowania.....	3
2. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych obiektów.....	3
3. Wykaz istniejących obiektów budowlanych.....	3
4. Elementy zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.....	3
5. Przewidywane zagrożenia występujące podczas realizacji robót budowlanych.....	3
6. Sposoby prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych.....	3
7. Środki techniczne i organizacyjne, zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie.....	4
7.1 Wydzielenie i oznakowanie miejsca prowadzenia robót budowlanych stosownie do rodzaju zagrożenia.....	4
7.2 Gospodarka odpadami.....	4
7.3 Minimalizacja zagrożeń zdrowia wynikających z wykonywania robót budowlanych.....	4
8. Uwagi końcowe.....	4

INFORMACJA DOTYCZĄCA PLANU BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

1. Podstawa opracowania

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23.06.2003 w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia /Dz.U. Nr120, Poz. 1126/
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994r „Prawo Budowlane”

2. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych obiektów

- Remont tynków wewnętrznych i malowanie wnętrza kościoła
- Remont wnętrza wieży
- Remont stolarki okiennej i drzwiowej
- Remont elewacji – malowanie

3. Wykaz istniejących obiektów budowlanych

Kościół jest zlokalizowany na terenie cmentarzyska przykościelnego.

4. Elementy zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi

Na terenie działki nie występują elementy zagospodarowania stwarzające zagrożenie dla ludzi.

5. Przewidywane zagrożenia występujące podczas realizacji robót budowlanych

W trakcie realizacji inwestycji mogą wystąpić zagrożenia:

- urazy w wyniku upadku z wysokości podczas prac na wysokościach związanych z remontem elewacji, malowaniem wnętrza kościoła oraz prac na wieży
- niebezpieczeństwo pożaru,
- urazy powstałe przy pracach budowlanych
- urazy powstałe przy zetknięciu z ostrymi krawędziami narzędzi, materiałów i elementów konstrukcji,
- wypadki powstałe przy nieprawidłowym włączaniu się pojazdów z budowy do ruchu drogowego,
- nieprawidłowy sposób przechowywania materiałów budowlanych i odpadów

6. Sposoby prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych

Wykonawca przed przystąpieniem do wykonywania robót budowlanych jest obowiązany opracować instrukcję bezpiecznego ich wykonywania i zaznajomić z nią pracowników w zakresie wykonywanych przez nich robót.

Przed dopuszczeniem do pracy każdy pracownik powinien przejść odpowiednie szkolenie. Szkolenie takie powinno być przeprowadzone przez osoby mające odpowiednie przygotowanie merytoryczne i kwalifikacje formalne do jego poprowadzenia. Pracownicy powinni wysłuchać szkolenia i potwierdzić ten fakt własnoręcznym podpisem.

Strefy szczególnie niebezpieczne na placu budowy powinny zostać wyznaczone i odpowiednio oznakowane.

Roboty na obiekcie powinny być wykonywane zgodnie z wymogami bhp i p.poż. Pracownicy powinni być wyposażeni: w sprzęt ochrony osobistej, odzież, obuwie robocze oraz odzież ochronną, zgodnie z wymogami Polskich Norm w tym zakresie. Plac budowy powinien być zaopatrzony w apteczkę. Do udzielania pierwszej pomocy powinni być wyznaczeni przeszkoleni pracownicy.

7. Środki techniczne i organizacyjne, zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie

- Podczas wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie należy zapewnić pełny nadzór osób uprawnionych do kierowania takimi robotami oraz zadbać o przestrzeganie przepisów BHP.
- Pracownicy muszą koniecznie stosować środki ochrony indywidualnej, zabezpieczające przed skutkami zagrożeń.
- Należy zapewnić odpowiednie drogi ewakuacyjne.

7.1 Wydzielenie i oznakowanie miejsca prowadzenia robót budowlanych stosownie do rodzaju zagrożenia

Teren prowadzenia prac budowlanych, składowania materiałów budowlanych oraz odpadów należy wydzielić, zabezpieczyć przed dostępem niepowołanych osób i odpowiednio oznakować.

7.2 Gospodarka odpadami

Odpady powinny być segregowane, a gruz z wyburzeń wynoszony do zamówionego kontenera ustawionego na czas wyburzeń na parking, tak aby nie stwarzał zagrożenia i nie przeszkadzał w funkcjonowaniu kamienicy.

7.3 Minimalizacja zagrożeń zdrowia wynikających z wykonywania robót budowlanych

Kierownictwo budowy powinno dążyć do ograniczenia lub eliminowania hałasu uciążliwego dla wykonawców i otoczenia inwestycji. Na terenie budowy należy zapewnić środki techniczne i organizacyjne, zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia i otoczenia poprzez odpowiednie, zgodne z obowiązującymi przepisami, zorganizowanie stanowisk pracy.

Na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń, należy opuścić miejsce robót najkrótszą możliwą drogą prowadzącą poza strefę zagrożenia.

8. Uwagi końcowe

W związku z występującymi zagrożeniami kierownik budowy jest zobowiązany sporządzić szczegółowy plan BIOZ uwzględniający między innymi powyżej wskazane elementy powodujące zagrożenia na budowie.

**DOLNOŚLĄSKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTEKÓW
we WROCŁAWIU**

Delegatura w Legnicy

59-220 Legnica, ul. Zamkowa 2

☎ (076) 721 31 10

dwkz-lg@dwkz.pl

 <http://wosoz.ibip.wroc.pl/public/>

Legnica, 05 listopada 2020 r.

L/N.5142.461.2020.ML

DECYZJA NR 1026/2020

Pozwolenie na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku

Na podstawie art. 89 pkt 2, art. 91 ust. 4 pkt 4 i art. 92 ust. 6, art. 36 ust. 1 pkt 1, ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r., poz. 282), § 13 ust. 1, ust. 2 pkt 1,3,4 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz. U. z 2018 r., poz. 1609 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256), po rozpatrzeniu wniosku z 09.10.2020 r. Pani Aleksandry Sieradzkiej – pełnomocnika Parafii Rzymskokatolickiej Św. Trójcy w Miłoradzicach, o wydanie pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku – kościele filialnym p.w. Św. Antoniego w Niemstowie, gm. Lubin, wpisanym do rejestru zabytków pod numerem A/2242/597/L decyzją z 14.04.1981 r., polegających na remoncie tynków wewnętrznych, malowaniu wnętrza, remoncie wieży, remoncie stolarki okiennej i drzwiowej, remoncie i malowaniu elewacji, po analizie dołączonej do wniosku dokumentacji [2 egz.]: „Projekt budowlany. Remont kościoła p.w. Św. Antoniego Padewskiego w Niemstowie. Obiekt: kościół filialny. [...] Adres: Niemstów 84, 59-323 Miłoradzice. Działka: 405 obręb Niemstów. Inwestor: Parafia Rzymskokatolicka w Miłoradzicach.[...] Architektura – projektant: mgr inż. arch. Wojciech Sieradzki. Konstrukcja – projektant: inż. Juliusz Bończak”, sporządzonej 15.09.2020 r., zawierającej również odrębne opracowanie: „Sprawozdanie z prac badawczo – stratygraficznych. Elewacje i wnętrze kościoła filialnego pw. Św. Antoniego w Niemstowie. Autor programu: mgr sztuki Joanna Jędrzejak”, sporządzone w październiku 2020 r.,

udzielam pozwolenia

Parafii Rzymskokatolickiej Świętej Trójcy w Miłoradzicach na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku – kościele filialnym p.w. Św. Antoniego w Niemstowie, gm. Lubin, wpisanym do rejestru zabytków pod numerem A/2242/597/L decyzją z 14.04.1981 r., polegających na remoncie tynków wewnętrznych, malowaniu wnętrza, remoncie wieży, remoncie stolarki okiennej i drzwiowej, remoncie i malowaniu elewacji, w zakresie zgodnym z powyższą dokumentacją, stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.

Pozwolenie wydaje się pod następującymi warunkami:

- 1) obowiązku kierowania robotami budowlanymi albo wykonywania nadzoru inwestorskiego przez osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 37c ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 2) obowiązku przekazania Dolnośląskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia robót budowlanych, a w toku robót budowlanych na 14 dni przed dokonaniem zmiany osoby, o której mowa w pkt 1:
 - a) imienia, nazwiska i adresu osoby, o której mowa w pkt 1
 - b) dokumentów potwierdzających spełnienie przez tę osobę wymagań, o których mowa w art. 37 c ustawy;
 - c) oświadczenia osoby, o której mowa w pkt 1, o przyjęciu przez tę osobę obowiązku kierowania robotami budowlanymi albo wykonywania nadzoru inwestorskiego.

Postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione na podstawie art. 47 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Termin ważności pozwolenia: 30 czerwca 2022 r.

Na właściciela nakładam warunki polegające na obowiązku:

- 1) zawiadomienia Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o terminie rozpoczęcia i zakończenia wskazanych w pozwoleniu robót budowlanych;
- 2) niezwłocznego zawiadomienia Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzenia wskazanych w pozwoleniu robót budowlanych;
- 3) dokonywania odbioru częściowego i końcowego wykonanych robót budowlanych z udziałem przedstawiciela Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Uzasadnienie

Wnioskiem z 09.10.2020 r. Pani Aleksandra Sieradzka – pełnomocnik Parafii Rzymskokatolickiej Świętej Trójcy w Miłoradzie zwróciła się z wnioskiem o wydanie pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku - kościele filialnym p.w. Św. Antoniego w Niemstowie, gm. Lubin, wpisanym do rejestru zabytków, polegających na remoncie tynków wewnętrznych, malowaniu wnętrza, remoncie wieży, remoncie stolarki okiennej i drzwiowej, remoncie i malowaniu elewacji, dołączając powyższą dokumentację.

Kościół p.w. Św. Antoniego w Niemstowie podlega ochronie na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c wyżej cytowanej ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, mówiący, iż *ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania: zabytki nieruchome będące, w szczególności (...) dziełami architektury i budownictwa* oraz na podstawie art. 7 pkt 1 ww. ustawy o formach ochrony zabytków, do których zalicza się wpis do rejestru zabytków.

Kościół wzniesiony został prawdopodobnie ok. poł. XV w. i przebudowany w 1 poł. XVIII w., kiedy to nad nawą położono sklepienie kolebkowe na gurtach. W roku 1857 dach otrzymał nowe ceramiczne pokrycie. Wtedy też przebudowano wieżę i nadano jej neogotycki wystrój oraz zadaszenie w postaci ostrosłupowego hełmu; dobudowano również kruchtę od strony zachodniej. Duże zmiany w świątyni miały miejsce w latach 80. XX w., kiedy to samowolnie usunięto prospekt organowy i malowaną emporę z XVIII w. oraz skuto kamienne epitafia całopostaciowe. We wnętrzu skuto oryginalne tynki i położono nowe, usunięto też XIX w. polichromię ścienną. Na posadzce położono lastriko i wbudowano żelbetową emporę chóru muzycznego. Zachowała się stolarka okienna i drzwiowa z XIX w. Oryginalne tynki elewacyjne zostały skute podczas remontu w 2008 r. i założone nowe cementowo – wapienne.

Zgodnie z art. 92 ust. 6 cytowanej wyżej ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami *kierownik delegatury z upoważnienia wojewódzkiego konserwatora zabytków, na terenie swojego działania prowadzi kontrole i sprawy, w tym, w szczególności, wydaje decyzje administracyjne.*

Po rozpatrzeniu wniosku organ konserwatorski uznał, że przeprowadzenie prac w zakresie wymienionym we wniosku i załączonym do niego projekcie, przy respektowaniu nałożonych warunków, nie powinno spowodować obniżenia, utraty zabytkowej wartości lub niekorzystnej zmiany wyglądu kościoła oraz przyczynią się do poprawy jego stanu technicznego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji niniejszej decyzji.

Pouczenie

1. Kto podejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1–5, niezgodnie z zakresem lub warunkami określonymi w pozwoleniu wojewódzkiego konserwatora zabytków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 500 000 zł. (art. 107 d ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).
2. Kto bez pozwolenia albo wbrew warunkom pozwolenia prowadzi prace konserwatorskie, restauratorskie, roboty budowlane, badania konserwatorskie lub architektoniczne przy zabytku wpisanym do rejestru lub roboty budowlane w jego otoczeniu albo badania archeologiczne podlega karze grzywny (art. 117 ww. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

Od niniejszej decyzji służy prawo odwołania do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie za moim pośrednictwem w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Dolnośląskiego Wojewódzkiego

Konserwatora Zabytków we Wrocławiu, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Dolnośląskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków we Wrocławiu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

W załączeniu: opieczętowany projekt do zwrotu.

Otrzymuje:

Pani Aleksandra Sieradzka - pełnomocnik inwestora
aa „Niemstów – kościół p.w. Św. Antoniego”

Z up. Dolnośląskiego
Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
we Wrocławiu
mgr Leszek Dobrzyński
KIEROWNIK DELEGATURY
w Legnicy

Klauzula Informacyjna o przetwarzaniu danych osobowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (dalej RODO) informujemy, że:

1. Administratorem danych osobowych jest Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków z siedzibą we Wrocławiu (50-243) przy ul. Łokietka 11, z którym można nawiązać kontakt:
 - A. osobiście, poprzez umówienie wizyty;
 - B. telefonicznie pod nr 71 343 65 01
 - C. mailowo: dwkz@dwkz.pl
 - D. korespondencyjnie : Dolnośląski Wojewódzki Konserwator Zabytków, ul. Łokietka 11, 50-243 Wrocław.
2. W sprawach związanych z danymi osobowymi można kontaktować się z inspektorem ochrony danych w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków we Wrocławiu:
Inspektor: Mateusz Adamczyk
Adres e-mail: iod@dwkz.pl
lub w siedzibie urzędu: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Wrocławiu, ul. Łokietka 11, 50-243 Wrocław.
3. Administrator gromadzi dane osobowe w celu realizacji zadań wynikających z obowiązującego prawa, w szczególności ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami na podstawie art. 6 ust. 1 lit e RODO w celu przeprowadzenia postępowania administracyjnego. W związku z powyższym dane gromadzone dane osobowe mogą być przekazywane:
 - A. podmiotom upoważnionym na podstawie obowiązujących przepisów prawa (np. Sądy, prokuratura, jednostki policji etc.);
 - B. podmioty, które przetwarzają dane na podstawie zawartej przez Administratora umowy o przetwarzanie danych osobowych (np. kancelarie adwokackie reprezentujące Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, firmy informatyczne sprawujące nadzór nad siecią informatyczną, w której zapisane są gromadzone dane etc.)
4. Podanie danych osobowych jest dobrowolne, jednakże niepodanie danych niezbędnych do przeprowadzenia postępowania administracyjnego, m.in. takich jak imię, nazwisko, adres do korespondencji, w szczególnych sytuacjach nr PESEL może spowodować odmowę wszczęcia postępowania, wskutek braku możliwości ustalenia i identyfikacji strony postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższe nie dotyczy jeżeli przepis obowiązującego prawa nakłada na stronę obowiązek wskazania określonych w danym przepisie prawnym danych identyfikujących tą osobę.
5. Zebrane dane nie będą przekazywane do Państw trzecich.
6. Dane osobowe będą przetwarzane przez okres niezbędny do realizacji wskazanego w pkt 3 celu przetwarzania, w tym również obowiązku archiwizacyjnego wynikającego z odrębnych ustaw i innych przepisów prawa.
7. Każdy, kogo dane osobowe są przetwarzane przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, ma prawo do:
 - A. dostępu do treści zgromadzonych danych;
 - B. sprostowania danych;
 - C. ograniczenia przetwarzania danych;
 - D. przenoszenia danych;
 - E. wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych.
8. Zgromadzone dane osobowe dane nie będą poddawane zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym również profilowaniu.
9. Każdy, kto uważa, że jego dane są przetwarzane w sposób nieprawidłowy ma prawo złożenia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych
ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa
Tel. 606-950-000

